

Στρατηγική Επικοινωνία στη Διαχείριση Αθλητισμού για Άτομα με Αναπηρία: Γεφύρωση Ορολογίας, Εκπαίδευσης και Οργανωτικής Ηγεσίας.

MSc. Λάμπου Σταυρούλα ΤΟΔΑ, stauroulalabou@hotmail.com

Dr. Ανάστος Αντώνιος, Εργαστήριο εθελοντισμού, ΤΟΔΑ aados@yahoo.com

Περίληψη

Σκοπός: Η έρευνα είχε ως στόχο να διερευνήσει το ρόλο της κατάλληλης ορολογίας για την αναπηρία στην εκπαίδευση και τη διαχείριση του αθλητισμού, εστιάζοντας στη σημασία της για την προώθηση της ένταξης, της αποτελεσματικότητας και της παγκόσμιας ευθυγράμμισης στη διαχείριση του αθλητισμού για την αναπηρία.

Μεθοδολογία: Η μελέτη χρησιμοποίησε ποσοτική προσέγγιση με τη χρήση ερωτηματολογίου που διανεμήθηκε σε 105 συμμετέχοντες, συμπεριλαμβανομένων φοιτητών και δημοσιογράφων, για τη συλλογή δεδομένων σχετικά με τις αντιλήψεις και τη χρήση της ορολογίας που σχετίζεται με την αναπηρία.

Αποτελέσματα: Τα ευρήματα ανέδειξαν αποκλίσεις στη χρήση της ορολογίας, με σημαντικές διαφορές ανάλογα με τη γεωγραφική θέση και το επίπεδο εκπαίδευσης, υπογραμμίζοντας την ανάγκη για τυποποιημένη γλώσσα για την ενίσχυση των οργανωτικών πρακτικών και της επικοινωνίας.

Συμπεράσματα: Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ακριβής και χωρίς αποκλεισμούς ορολογία για την αναπηρία είναι κρίσιμη για την προώθηση ενός περιβάλλοντος χωρίς αποκλεισμούς στη διαχείριση του αθλητισμού, συνιστώντας περαιτέρω έρευνα και ανάπτυξη πολιτικής για την αντιμετώπιση των υφιστάμενων κενών και προκλήσεων.

Λέξεις κλειδιά

Στρατηγική επικοινωνία, Διαχείριση αθλητισμού, Ορολογία, Οργανωτική ηγεσία, Συμπερίληψη.

Abstract

Purpose: The research aimed to explore the role of appropriate disability terminology in education and sports management, focusing on its importance for promoting inclusion, effectiveness, and global alignment in disability sports management.

Methodology: The study employed a quantitative approach using a questionnaire distributed among 105 participants, including students and journalists, to gather data on perceptions and usage of disability-related terminology.

Results: The findings highlighted discrepancies in terminology usage, with significant differences based on geographical location and education level, underscoring the need for standardized language to enhance organizational practices and communication.

Conclusions: The study concluded that accurate and inclusive disability terminology is crucial for fostering a more inclusive environment in sports management, recommending further research and policy development to address existing gaps and challenges.

Θεωρητικό υπόβαθρο

Κατά την εξέταση της διασταύρωσης της διαχείρισης του αθλητισμού αναπηρίας, διάφορα θεωρητικά πλαίσια και έννοιες παρέχουν μια ισχυρή βάση για την κατανόηση της πολυπλοκότητας αυτού του εξειδικευμένου τομέα. Αυτή η ενότητα εμβαθύνει στις θεμελιώδεις θεωρίες και έννοιες που στηρίζουν την έρευνα, εστιάζοντας στη συνάφεια και την εφαρμογή τους στη διαχείριση αθλημάτων αναπηρίας.

- **Κοινωνικό Μοντέλο Αναπηρίας (SMD):** Εστιάζει στα κοινωνικά εμπόδια αντί για τη βιολογική φύση της αναπηρίας, προωθώντας τη συμμετοχικότητα.
- **Συμπεριληπτική Ηγεσία (ILT):** Τονίζει τη σημασία ηγετών που ενισχύουν την ποικιλομορφία και την προσβασιμότητα.
- **Θεωρία Επικοινωνιακής Προσαρμογής (CAT):** Υπογραμμίζει την προσαρμογή της επικοινωνίας για πιο συμπεριληπτικές αλληλεπιδράσεις.
- **Οργανωσιακή Συμπεριφορά (OBT):** Αναλύει την οργανωτική κουλτούρα και τις αποφάσεις, εντοπίζοντας ευκαιρίες για συμμετοχικότητα.
- **Τυποποίηση Ορολογίας:** Προτείνει τη χρήση κοινής γλώσσας για σαφήνεια και περιεκτικότητα.

- **Διατομεακότητα:** Εξετάζει την πολυπλοκότητα διασταυρούμενων κοινωνικών ταυτοτήτων (π.χ. φύλο, φυλή). **Διατύπωση Προβλημάτων και Ερευνητικού Ερωτήματος**

Το κεντρικό ερώτημα είναι: *Πώς η σωστή ορολογία στην εκπαίδευση και διαχείριση αθλητισμού αναπηρίας βελτιώνει τη συμπερίληψη και παγκόσμια ευθυγράμμιση;*

Αυτό το ερευνητικό ερώτημα χρησιμεύει ως το επίκεντρο της έρευνας, καθοδηγώντας τη συστηματική διερεύνηση της πολύπλευρης σχέσης μεταξύ της σωστής ορολογίας αναπηρίας και των συνεπειών της στην εκπαίδευση, τη διαχείριση του αθλητισμού και την παγκόσμια ευθυγράμμιση. Διερευνώντας την αλληλεπίδραση μεταξύ της τυποποίησης της γλώσσας και των βασικών αποτελεσμάτων όπως η συμπερίληψη, η αποτελεσματικότητα και η συνολική ευθυγράμμιση, αυτή η έρευνα στοχεύει να δημιουργήσει πολύτιμες γνώσεις που μπορούν να ενημερώσουν την πολιτική, την πρακτική και τις μελλοντικές ερευνητικές προσπάθειες στον τομέα της διαχείρισης αθλημάτων με αναπηρία.

Η επιλογή αυτού του ερευνητικού ερωτήματος στηρίζεται σε πολλά σημεία. Πρώτον, η ερώτηση περικλείει τα βασικά θέματα και τους στόχους της μελέτης, τονίζοντας τη σημασία της τυποποίησης της γλώσσας ως καταλύτη για θετικές αλλαγές στον τομέα της διαχείρισης του αθλητισμού αναπηρίας. Δεύτερον, το ερώτημα ευθυγραμμίζεται με την ευρύτερη κοινωνική επιταγή για την προώθηση της συμπερίληψης, της ισότητας και της διαφορετικότητας σε όλες τις πτυχές της ζωής, συμπεριλαμβανομένου του αθλητισμού. Τέλος, το ερώτημα είναι θεωρητικά θεμελιωμένο, αντλώντας από την υπάρχουσα βιβλιογραφία στην κοινωνιολογία, τη γλωσσολογία, τη διαχείριση του αθλητισμού και τις μελέτες αναπηρίας για να πληροφορηθεί η διατύπωσή του.

Στόχοι της έρευνας:

Ανάλυση της Εξέλιξης της Ορολογίας στη Διοίκηση του Ελληνικού Αθλητισμού:

- **Κύριοι στόχοι:** Να διερευνηθεί πώς η σωστή χρήση της ορολογίας μπορεί να βελτιώσει τη συμπερίληψη, την αποτελεσματικότητα και την παγκόσμια ευθυγράμμιση στον τομέα.
- **Ερευνητική προσέγγιση:** Περιλαμβάνει τη μελέτη της εξέλιξης της ορολογίας, την ανάπτυξη ενός τυποποιημένου λεξικού και την αξιολόγηση του αντίκτυπου της ακρίβειας στη διαχείριση.
- **Κενά στη βιβλιογραφία:** Γεφύρωση τής έλλειψης συντονισμού και γνώσης γύρω από την ορολογία στην αθλητική διαχείριση για άτομα με αναπηρία.

Η εργασία αυτή αποσκοπεί στη δημιουργία πρακτικών εργαλείων και στη βελτίωση της κατανόησης στον τομέα, ώστε να προωθηθούν πιο δίκαια και αποτελεσματικά αθλητικά περιβάλλοντα.

Ερευνητικά πεδία

Η έρευνα στηρίζεται σε διαφορετικές θεωρητικές προσεγγίσεις για την κατανόηση και βελτίωση της διαχείρισης του αθλητισμού για άτομα με αναπηρίες. Συνοπτικά:

- **Κοινωνικό Μοντέλο Αναπηρίας:** Τονίζει τη σημασία της κοινωνικής κατασκευής της αναπηρίας και την ανάγκη προώθησης αλλαγών που θα ενισχύσουν τη συμμετοχή.
- **Μελέτες Αναπηρίας:** Αναλύουν διασταυρώσεις ταυτότητας, δυναμικής εξουσίας και εμπειριών ατόμων με αναπηρία στον αθλητισμό, ενσωματώνοντας έργα όπως αυτά των Brand (2022) και Kearney (2020).
- **Σπουδές Επικοινωνίας:** Διερευνούν πώς η γλώσσα και οι αναπαραστάσεις των μέσων επηρεάζουν τις αντιλήψεις για την αναπηρία, προωθώντας την καθιέρωση μιας γλώσσας χωρίς αποκλεισμούς.
- **Θεωρία Αθλητικής Διαχείρισης:** Αναλύονται οργανωτικές πρακτικές που προάγουν την πολυμορφία και περιλαμβάνουν την εργασία των Misener και Darcy (2014) καθώς και Carter-Francique & Flowers (2019).

Μεθοδολογία και Πρωτοτυπία

- **Μεθοδολογία:** Χρησιμοποιήθηκε ποσοτική προσέγγιση με ερωτηματολόγιο, ενσωματώνοντας την κλίμακα **Disability Attitude Humane Compassion Scale (DAHC)** για τη συλλογή δεδομένων.
 - Δύο ομάδες συμμετεχόντων: **φοιτητές** (μελλοντικοί διαμορφωτές κοινωνικών κανόνων) και **δημοσιογράφοι** (επηρεάζουν το δημόσιο λόγο).
 - Μέγεθος δείγματος: 80-100 συμμετέχοντες.
- **Πρωτοτυπία:**
 - Εστιάζει στο ελληνικό πολιτισμικό πλαίσιο, καλύπτοντας κενά στη βιβλιογραφία.
 - Αναπτύσσει τυποποιημένο λεξικό για τη διαχείριση του αθλητισμού αναπηρίας.
 - Ερευνά τον αντίκτυπο της τυποποιημένης γλώσσας στην οργανωτική αποτελεσματικότητα, επεκτείνοντας τη συζήτηση πέρα από γλωσσικές θεωρήσεις.

1.7. Οριοθετήσεις και Περιορισμοί

- **Περιορισμοί δείγματος:**
 - Μέγεθος δείγματος περιορισμένο (80-100), ενδεχομένως μη πλήρως αντιπροσωπευτικό.
 - Γεωγραφικός περιορισμός στο ελληνικό πλαίσιο.
- **Μεθοδολογικοί περιορισμοί:**

- Εξάρτηση από ερωτηματολόγια, πιθανότητα μεροληψίας ή απουσία ποιοτικών αποχρώσεων.
- **Χρονικοί περιορισμοί:**
 - Η δυναμική φύση της γλώσσας και των κοινωνικών στάσεων μπορεί να ξεπεράσει μελλοντικά τα ευρήματα.

Παρά τους περιορισμούς, η έρευνα συμβάλλει στην ενίσχυση της γνώσης και προτείνει στρατηγικές για τη βελτίωση της συμπερίληψης και της ισότητας στον αθλητισμό για άτομα με αναπηρίες.

Ιστορική Επισκόπηση της Ορολογίας για την Αναπηρία

Η ορολογία της αναπηρίας έχει υποστεί σημαντικές μεταμορφώσεις κατά τη διάρκεια των αιώνων, αντανakλώντας τις ευρύτερες κοινωνικές στάσεις και αξίες απέναντι στα άτομα με αναπηρία. Ιστορικά, οι όροι που χρησιμοποιούνταν για να περιγράψουν τις αναπηρίες ήταν συχνά φορτισμένοι με αρνητικούς συνειρμούς και στιγματιστικές συνέπειες. Στις αρχαίες και μεσαιωνικές κοινωνίες, οι αναπηρίες θεωρούνταν συχνά ως μια μορφή θεϊκής τιμωρίας ή ηθικής αποτυχίας, γεγονός που οδήγησε στη χρήση υποτιμητικών όρων όπως "σακάτης" ή "ανάπηρος" (Garland-Thomson, 2017). Αυτοί οι όροι υπογράμμιζαν μια κοινωνική τάση να θεωρούνται τα άτομα με αναπηρία ως θεμελιωδώς διαφορετικά και κατώτερα. Αυτή η προοπτική άρχισε να αλλάζει την εποχή του Διαφωτισμού, καθώς οι ιατρικές και επιστημονικές εξελίξεις ώθησαν σε μια πιο κλινική θεώρηση της αναπηρίας. Παρά τη μετατόπιση αυτή, η ορολογία παρέμεινε σε μεγάλο βαθμό ιατροκοποιημένη, εστιάζοντας στα ελλείμματα και τις βλάβες και όχι στους κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες (Roulstone, 2011; Mehrotra, 2012).

Ο 20ός αιώνας σηματοδότησε μια κομβική περίοδο στην εξέλιξη της ορολογίας της αναπηρίας, η οποία καθοδηγήθηκε από την εμφάνιση του κινήματος για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και του κοινωνικού μοντέλου της αναπηρίας. Το μοντέλο αυτό, όπως διατυπώθηκε από μελετητές όπως ο Oliver (1990), υποστηρίζει ότι η αναπηρία δεν προκύπτει από ατομικές βλάβες αλλά από κοινωνικά εμπόδια και συμπεριφορές. Η υιοθέτηση αυτού του μοντέλου οδήγησε σε μια επαναξιολόγηση της γλώσσας που χρησιμοποιείται για την περιγραφή της αναπηρίας, δίνοντας έμφαση στην ορολογία με επίκεντρο το άτομο, όπως "άτομο με αναπηρία" αντί για "άτομο με αναπηρία" (Shakespeare, 2013). Αυτή η αλλαγή είχε ως στόχο να δώσει προτεραιότητα

στο άτομο έναντι της αναπηρίας του, προωθώντας την αξιοπρέπεια και τον σεβασμό. Επιπλέον, όροι όπως "ανάπηρος" αντικαταστάθηκαν σταδιακά από πιο ουδέτερους και περιεκτικούς όρους όπως "προσβάσιμος", αντανακλώντας μια ευρύτερη κοινωνική δέσμευση για συμπερίληψη και προσβασιμότητα. Ο αντίκτυπος αυτών των αλλαγών ήταν βαθύς, επηρεάζοντας την πολιτική, τη νομοθεσία και την αντίληψη του κοινού. Ο νόμος για τους Αμερικανούς με αναπηρίες (ADA) του 1990 και η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες (UNCPRD) του 2006 αποτελούν παραδείγματα ορόσημα για το πώς η ορολογία και η γλωσσική μεταρρύθμιση ενσωματώθηκαν στα νομικά πλαίσια για την προώθηση των δικαιωμάτων και της συμπερίληψης των ατόμων με αναπηρίες (Degener, 2016).

Στην Ελλάδα, η εξέλιξη της ορολογίας της αναπηρίας αντικατοπτρίζει αυτές τις παγκόσμιες τάσεις, αλλά διαμορφώνεται επίσης από μοναδικούς πολιτιστικούς και ιστορικούς παράγοντες. Παραδοσιακά, η ελληνική κοινωνία είχε μια στιγματιστική άποψη για την αναπηρία, συχνά επηρεασμένη από θρησκευτικές και πολιτισμικές πεποιθήσεις. Όροι όπως "σακάτης" (crippled), που σημαίνει "ανάπηρος", ήταν συνηθισμένοι και αντανακλούσαν κοινωνικές συμπεριφορές που περιθωριοποιούσαν τα άτομα με αναπηρία (Papadimitriou, 2021; Φλάγκου, 2022). Ωστόσο, κατά την περίοδο μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο σημειώθηκαν σημαντικές αλλαγές, ιδίως καθώς η Ελλάδα άρχισε να ευθυγραμμίζεται με τα διεθνή πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η επιρροή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των παγκόσμιων κινήματων για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία προκάλεσαν αλλαγές τόσο στην πολιτική όσο και στον δημόσιο διάλογο. Σήμερα, προτιμώνται όροι όπως "άτομα με αναπηρία" (people with disabilities), αντανακλώντας μια πιο περιεκτική και με σεβασμό προσέγγιση. Η αλλαγή αυτή είναι εμφανής στην ελληνική νομοθεσία, όπως ο νόμος 4488/2017, ο οποίος ευθυγραμμίζεται με τις αρχές της UNCPRD και τονίζει τη σημασία της προσβασιμότητας και των ίσων δικαιωμάτων (Papadimitriou, 2021). Παρά αυτές τις προόδους, παραμένουν οι προκλήσεις για την πλήρη ενσωμάτωση της ορολογίας χωρίς αποκλεισμούς στην καθημερινή πρακτική και την υπέρβαση των παρατεταμένων κοινωνικών στίγματος.

Η ιστορική επισκόπηση της ορολογίας της αναπηρίας υπογραμμίζει τον βαθύ αντίκτυπο που έχει η γλώσσα στη διαμόρφωση των κοινωνικών στάσεων και πολιτικών απέναντι στα άτομα με αναπηρία. Η μετάβαση από τη στιγματίζουσα και ιατροκοιμημένη γλώσσα σε μια πιο περιεκτική και με σεβασμό ορολογία αντανακλά

ευρύτερες αλλαγές προς την κατεύθυνση της αναγνώρισης των δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας των ατόμων με αναπηρία. Αυτή η εξέλιξη δεν είναι απλώς σημασιολογική, αλλά σηματοδοτεί βαθύτερες αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο η κοινωνία αντιλαμβάνεται και αντιμετωπίζει την αναπηρία. Η περιεκτική ορολογία προάγει μια πιο δίκαιη και ισότιμη κοινωνία, αμφισβητώντας τις συμπεριφορές και τις πρακτικές διακρίσεων. Ωστόσο, όπως τονίζεται από πρόσφατη επιστημονική έρευνα, το ταξίδι προς μια γλώσσα με πλήρη ενσωμάτωση και σεβασμό είναι συνεχές, απαιτώντας συνεχή υποστήριξη και εκπαίδευση (Cluley, 2017). Με την εξέταση του ιστορικού πλαισίου και των σημερινών πρακτικών στην ορολογία της αναπηρίας, η παρούσα έρευνα στοχεύει να συμβάλει στις συνεχιζόμενες προσπάθειες για την προώθηση της συμμετοχής και του σεβασμού στα πλαίσια της εκπαίδευσης και της αθλητικής διοίκησης, προωθώντας τελικά μια πιο περιεκτική και προσβάσιμη κοινωνία για όλους.

Εξέλιξη στο ελληνικό πλαίσιο

Η ιστορική εξέλιξη της ορολογίας για την αναπηρία στην Ελλάδα, συνδέοντάς την με κοινωνικές, πολιτιστικές και νομοθετικές αλλαγές. Συνοπτικά:

- **Αρχαία Ελλάδα:** Η φιλοσοφία των Πλάτωνα και Αριστοτέλη συνέδεσε την αναπηρία με την "ατέλεια", ενισχύοντας στιγματιστικούς όρους και αποκλεισμό.
- **Επικράτηση Χριστιανισμού:** Ενίσχυσε τη φιλανθρωπία προς τα άτομα με αναπηρίες, αλλά συχνά παρουσίαζε την αναπηρία ως "θεϊκή τιμωρία".
- **19ος-20ός αιώνας:** Ο εκσυγχρονισμός εισήγαγε το ιατρικό μοντέλο που εστίαζε στη "διόρθωση" της αναπηρίας, εντείνοντας τη διάκριση.
- **Τέλη 20ού-21ος αιώνας:** Η επιρροή του κοινωνικού μοντέλου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (π.χ. κύρωση UNCRPD το 2012) έφερε στροφή προς συμπεριληπτική γλώσσα όπως "άτομα με αναπηρία".

Προκλήσεις και Προοπτικές

- Παρά τη νομοθετική πρόοδο, τα μέσα και ο καθημερινός λόγος συχνά επιστρέφουν σε παρωχημένους όρους.
- Η εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση γύρω από γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς παραμένουν κρίσιμες για κοινωνική αλλαγή.

Αυτή η ανάλυση τονίζει την ανάγκη για συνεχείς προσπάθειες ώστε να γεφυρωθεί το χάσμα μεταξύ νόμου και κοινωνικής πρακτικής.

Διεθνείς Προοπτικές και Συγκρίσεις

Η εξέλιξη της ορολογίας της αναπηρίας σε διεθνή κλίμακα αποκαλύπτει σημαντικές πληροφορίες για το πώς οι διάφορες κοινωνίες αντιλαμβάνονται και ενσωματώνουν τα άτομα με αναπηρία. Ιστορικά, οι δυτικές κοινωνίες έχουν παλέψει με την κατάλληλη γλώσσα για την περιγραφή των αναπηριών, ταλαντευόμενες συχνά μεταξύ ιατρικών και κοινωνικών μοντέλων κατανόησης. Στις αρχές του 20ού αιώνα, η αναπηρία αντιμετωπίστηκε σε μεγάλο βαθμό μέσα από έναν ιατρικό φακό, με την ορολογία να δίνει έμφαση στα ελλείμματα και τις ανωμαλίες, όπως "σακάτης", "καθυστερημένος" και "παραλύτος" (Malhotra & Rowe, 2013). Αυτοί οι όροι αντανάκλαζαν την κοινωνική τάση να θεωρείται η αναπηρία ως μια προσωπική τραγωδία που απαιτούσε ιατρική παρέμβαση και αποκατάσταση. Αυτή η προοπτική ήταν διάχυτη σε χώρες όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες και το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου οι πολιτικές και οι δημόσιες στάσεις αντανάκλαζαν αυτή την ιατροκοιμημένη άποψη (Shakespeare, 2013).

Διάφορες κοινωνίες επηρεάστηκαν από πολιτισμικές και επιστημονικές αντιλήψεις.

- **Πρώιμη χρήση όρων:** Στις αρχές του 20ού αιώνα, επικρατούσαν όροι που έδιναν έμφαση σε ελλείμματα και "ανωμαλίες" όπως "σακάτης" ή "καθυστερημένος", ενισχύοντας την άποψη της αναπηρίας ως προσωπικής τραγωδίας.
- **Ιατρικό μοντέλο:** Κυριάρχησε κυρίως σε χώρες όπως οι ΗΠΑ και το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου η ορολογία επικεντρώθηκε σε ιατροκοιμημένες ερμηνείες και λύσεις, υποβαθμίζοντας κοινωνικά εμπόδια.

Αυτές οι προοπτικές φανερώνουν τη μετάβαση από τις στερεοτυπικές και περιοριστικές αντιλήψεις προς τα κοινωνικά μοντέλα κατανόησης της αναπηρίας που εστιάζουν σε μεγαλύτερη συμπερίληψη.

Σκανδιναβικές χώρες

- **Προοδευτικές πολιτικές:** Εστιάζουν στην κοινωνική πρόνοια και συμμετοχικότητα.
- **Όροι όπως "funktionshindrad" (Σουηδία) και "funksjonshemmet" (Νορβηγία)** δίνουν έμφαση στις λειτουργικές πτυχές και όχι στο στίγμα.
- **Ισχυρή νομοθεσία:** Π.χ., Πράξη για Υποστήριξη και Υπηρεσίες (Σουηδία), νόμος κατά διακρίσεων (Νορβηγία).

Άλλες περιοχές

- **Ανατολική Ευρώπη:** Παρουσιάζει καθυστερήσεις λόγω ιστορικών δομών ιδρυματοποίησης και ιατροκοποίησης.
- **Ασία:** Ορισμένες κουλτούρες στιγματίζουν την αναπηρία, επηρεάζοντας τη γλώσσα.

Διεθνής συντονισμός

- **ΟΗΕ (UNCPRD):** Προωθεί τη γλώσσα με επίκεντρο το άτομο και τα δικαιώματα.

- **ΠΟΥ (ICF):** Αναπτύσσει τυποποιημένα πλαίσια για υγεία και αναπηρία.

Προκλήσεις

- **Πολιτισμικές διαφορές** επηρεάζουν την κατανόηση και εφαρμογή όρων.
- **Μεταφράσεις:** Ορισμένες φορές παραποιούν το νόημα.

Η εξέλιξη της ορολογίας αντικατοπτρίζει την πολυπλοκότητα των κοινωνικών στάσεων και πολιτικών, δείχνοντας την ανάγκη για συνεχή συνεργασία και εκπαίδευση.

Τρέχουσες πρακτικές στην ορολογία αναπηρίας

Οι τρέχουσες πρακτικές στην ορολογία της αναπηρίας αντικατοπτρίζουν μια σημαντική εξέλιξη προς μια πιο περιεκτική και με σεβασμό γλώσσα, αλλά αποκαλύπτουν επίσης επίμονες προκλήσεις και ανισότητες στην εφαρμογή σε διάφορα πλαίσια.

Στην Εκπαίδευση

- **Προοδευτική γλώσσα:** Όροι όπως "μαθητές με αναπηρία" προωθούν την ατομικότητα, βασισμένοι στο κοινωνικό μοντέλο αναπηρίας.
- **Κατευθυντήριες γραμμές:** Αναπτύσσονται εκπαιδευτικά προγράμματα και κατάρτιση για τη χρήση περιεκτικής γλώσσας.
- **Προκλήσεις:** Εμμένοντα κοινωνικά στερεότυπα και ελλείψεις στην εκπαίδευση περιορίζουν τη συνεπή εφαρμογή.

Στον Αθλητισμό

- **Προσαρμογή ορολογίας:** Όροι όπως "αθλητές με αναπηρία" δίνουν έμφαση στην ταυτότητα του αθλητή.
- **Οδηγίες από οργανισμούς:** Η Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή προωθεί γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς.
- **Αντισυνέπειες:** Παρωχημένη ορολογία χρησιμοποιείται ακόμα στα μέσα ενημέρωσης και οργανισμούς, δημιουργώντας στερεότυπα.

Επιτακτικές ανάγκες

- Συνεχής εκπαίδευση, εφαρμογή πολιτικών και αλλαγή νοοτροπίας για να εδραιωθεί γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς.

Ορολογία σε εκπαιδευτικά περιβάλλοντα

Ιστορική Προσέγγιση

- **Παρωχημένη ορολογία:** Όροι όπως "παράλυτος" και "ειδικές ανάγκες" εστίαζαν σε ελλείμματα, προωθώντας διαχωρισμό και αρνητικά στερεότυπα.
- **Ιατρικοποιημένη γλώσσα:** Περιθωριοποιούσε τους μαθητές και εστίαζε στην "διόρθωση" αναπηριών.

Σύγχρονη Στροφή

- **Γλώσσα με επίκεντρο το πρόσωπο:** Χρήση όρων όπως "μαθητές με αναπηρία" για αναγνώριση της προσωπικότητας και της αξιοπρέπειας.
- **Εκπαιδευτικές πολιτικές και κατάρτιση:** Δημιουργία περιεκτικών οδηγιών για δασκάλους και μαθητές.

Επιπτώσεις

- **Θετικές συνέπειες:** Αυξάνει την αυτοεκτίμηση, την αίσθηση ανήκειν και τις ακαδημαϊκές επιδόσεις.
- **Αρνητικά αποτελέσματα από παρωχημένη γλώσσα:** Ενισχύει αισθήματα αποκλεισμού και κατωτερότητας.

Προκλήσεις

- **Έλλειψη κατάρτισης:** Εκπαιδευτικοί συχνά αγνοούν ή χρησιμοποιούν λανθασμένη ορολογία.
- **Αντίσταση στην αλλαγή:** Συστημικές προκαταλήψεις και παγιωμένα στερεότυπα αποτελούν εμπόδια.

Λύσεις

- **Πολιτικές χωρίς αποκλεισμούς:** Καθοδηγούν δασκάλους και σχολεία.
- **Συνεργασία:** Εμπλοκή όλων των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας για πολιτισμική αλλαγή.

Η ορολογία δεν είναι μόνο γλώσσα αλλά εργαλείο για τη διαμόρφωση δίκαιων και ενταξιακών σχολικών περιβαλλόντων.

Η ορολογία που χρησιμοποιείται στα εκπαιδευτικά περιβάλλοντα επηρεάζει σημαντικά την συμπερίληψη και την ευημερία των μαθητών με αναπηρία. Η στροφή προς τη γλώσσα με γνώμονα το πρόσωπο αντικατοπτρίζει μια ευρύτερη κοινωνική αναγνώριση των δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας των ατόμων με αναπηρία και αποσκοπεί στη δημιουργία πιο ενταξιακών και υποστηρικτικών εκπαιδευτικών περιβαλλόντων. Ωστόσο, η συνεπής εφαρμογή της συμπεριληπτικής ορολογίας αντιμετωπίζει αρκετές προκλήσεις, όπως η έλλειψη κατάρτισης, η συστημική ικανότητα και η αντίσταση στην

αλλαγή. Η αντιμετώπιση αυτών των εμποδίων απαιτεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που περιλαμβάνει επαγγελματική ανάπτυξη, αλλαγές πολιτικής και πολιτισμικές αλλαγές εντός των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Με την προώθηση και την εφαρμογή μιας γλώσσας με σεβασμό και χωρίς αποκλεισμούς, τα εκπαιδευτικά περιβάλλοντα μπορούν να προωθήσουν περιβάλλοντα όπου όλοι οι μαθητές αισθάνονται ότι εκτιμώνται, συμπεριλαμβάνονται και έχουν τη δυνατότητα να επιτύχουν.

Ορολογία στη Διοίκηση Αθλητισμού

Η ορολογία που χρησιμοποιείται στη διαχείριση του αθλητισμού παίζει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση των αντιλήψεων, των εμπειριών και των ευκαιριών των αθλητών με αναπηρία. Ιστορικά, η διαχείριση του αθλητισμού κυριαρχείται από τις προοπτικές του *ableist* που δίνουν έμφαση στη σωματική ανδρεία και τα κανονιστικά πρότυπα σώματος, περιθωριοποιώντας συχνά τους αθλητές με αναπηρίες. Όροι όπως "ανάπηροι αθλητές" ή "ειδικοί αθλητές" αντανakλούν μια ιατρικοποιημένη άποψη της αναπηρίας, εστιάζοντας στα ελλείμματα και τις αποκλίσεις από το πρότυπο (Thomas & Smith, 2009). Αυτή η γλώσσα όχι μόνο διαιωνίζει τα στερεότυπα, αλλά και ενισχύει τα εμπόδια στην πλήρη συμμετοχή, διαμορφώνοντας τους αθλητές με αναπηρία ως θεμελιωδώς διαφορετικούς και λιγότερο ικανούς. Η επιμονή αυτής της ορολογίας τόσο στον επαγγελματικό λόγο όσο και στην αναπαράσταση στα μέσα ενημέρωσης έχει σημαντικές επιπτώσεις στην συμπερίληψη και αναγνώριση των αθλητών με αναπηρία.

Πρόοδος

- **Προτιμώμενοι όροι:** Όροι όπως *«αθλητές με αναπηρία»* και *«παραολυμπιακοί αθλητές»* δίνουν προτεραιότητα στην αθλητική ταυτότητα.
- **Εστίαση στο κοινωνικό μοντέλο:** Η αναπηρία θεωρείται αποτέλεσμα κοινωνικών εμποδίων και όχι ατομικών βλαβών.
- **Οργανωτικές πολιτικές:** Η περιεκτική ορολογία ενσωματώνεται σε κώδικες δεοντολογίας και προγράμματα υποστήριξης.

Αντίκτυπος

- **Κουλτούρα συμπερίληψης:** Ενισχύεται ο σεβασμός και η αναγνώριση των δυνατοτήτων των αθλητών.
- **Ενδυνάμωση πολιτικών:** Ενισχύεται η ανάπτυξη και υποστήριξη προγραμμάτων για αθλητές με αναπηρία.

Προκλήσεις

- **Σtereότυπα ικανοτήτων:** Παρουσία παρωχημένων όρων και συγκαταβατικής γλώσσας σε μέσα και οργανισμούς.
- **Παγκόσμια πολυπλοκότητα:** Πολιτισμικές διαφορές επηρεάζουν την αντίληψη της ορολογίας.
- **ΜΜΕ:** Οι καλές προθέσεις στα μέσα μπορεί να ενισχύσουν στερεότυπα περί "έμπνευσης."

Λύσεις

- **Εκπαίδευση και κατάρτιση:** Συνεχής ανάπτυξη δεξιοτήτων για τους επαγγελματίες του χώρου.
- **Διεθνή πρότυπα:** Οργανισμοί όπως η IPC καθορίζουν οδηγίες για ενιαία και σεβαστή χρήση.

Η συνέχιση αυτών των προσπαθειών είναι απαραίτητη για τη δημιουργία ενός περιεκτικού και δίκαιου αθλητικού περιβάλλοντος παγκοσμίως.

Επίπτωση της Ορολογίας στην Συμπερίληψη και την Εκπροσώπηση

Ο αντίκτυπος της ορολογίας στην συμπερίληψη και την εκπροσώπηση στο πλαίσιο της αναπηρίας είναι βαθύς και πολύπλευρος, διαμορφώνοντας τόσο τις κοινωνικές στάσεις όσο και τις εμπειρίες των ατόμων με αναπηρία. Η ορολογία λειτουργεί ως ένα ισχυρό εργαλείο που μπορεί είτε να προωθήσει την συμπερίληψη και την αξιοπρέπεια είτε να διαιωνίσει τον αποκλεισμό και το στίγμα.

Σχεδιασμός και Προσέγγιση Έρευνας

Η έρευνα χρησιμοποίησε αποκλειστικά ένα ερωτηματολόγιο για τη συλλογή δεδομένων, εξασφαλίζοντας μια δομημένη και ποσοτικοποιημένη προσέγγιση για την κατανόηση της χρήσης της ορολογίας της αναπηρίας μεταξύ των διαφόρων κοινωνικών ομάδων. Αυτή η μεθοδολογία επιλέχθηκε για την αποτελεσματικότητά της στην προσέγγιση ενός διαφορετικού πληθυσμού και την ικανότητά της να τυποποιεί τις απαντήσεις, καθιστώντας τα δεδομένα ευκολότερα για στατιστική ανάλυση. Το ερωτηματολόγιο (βλέπε παραρτήματα), καλύπτει δημογραφικές πληροφορίες, προσωπικές αναφορές στην ορολογία της αναπηρίας, πηγές απόκτησης της ορολογίας και αντιλήψεις για την ορολογία που χρησιμοποιείται στις κοινότητές τους.

Ο σχεδιασμός του ερωτηματολογίου βασίστηκε στην υπάρχουσα βιβλιογραφία σχετικά με τις μελέτες για την αναπηρία και τη γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς (Hargur, 2012). Περιλαμβάνει τόσο ερωτήσεις ανοικτού τύπου όσο και ερωτήσεις πολλαπλών

επιλογών για την καταγραφή ενός ευρέος φάσματος απαντήσεων, ενώ παράλληλα επιτρέπει την ποσοτική ανάλυση. Αυτή μέθοδος παρέχει μια ολοκληρωμένη εικόνα των υφιστάμενων πρακτικών και στάσεων σχετικά με την ορολογία της αναπηρίας.

Για την καθοδήγηση της ποσοτικής έρευνας με τη χρήση του ερωτηματολογίου, διατυπώθηκαν διάφοροι στόχοι και ένα κεντρικό ερευνητικό ερώτημα. Οι στόχοι αυτοί περιλαμβάνουν την ανάλυση της εξέλιξης της ορολογίας που σχετίζεται με την αναπηρία στην ελληνική αθλητική διοίκηση, τη δημιουργία ενός τυποποιημένου λεξιλογίου για τη διαχείριση του αθλητισμού με αναπηρία και την αξιολόγηση της επίδρασης της ακριβούς ορολογίας στην οργανωτική αποτελεσματικότητα. Το κεντρικό ερευνητικό ερώτημα, «Πώς η σωστή ορολογία για την αναπηρία στην εκπαίδευση & τη διαχείριση του αθλητισμού βελτιώνει την ένταξη, την αποτελεσματικότητα και την παγκόσμια ευθυγράμμιση;» χρησιμεύει ως βάση για την παρούσα εμπειρική έρευνα.

Η εμπειρική έρευνα συνδέεται άμεσα με αυτούς τους στόχους με τη συστηματική συλλογή και ανάλυση δεδομένων μέσω του ερωτηματολογίου. Το ερωτηματολόγιο έχει σχεδιαστεί για να καταγράψει τις αντιλήψεις και τη χρήση της ορολογίας της αναπηρίας από τους ερωτώμενους, τις πηγές απόκτησης της ορολογίας και τις απόψεις τους σχετικά με την ευθυγράμμιση της ορολογίας με τις ευρύτερες κοινωνικές προσδοκίες.

Σχεδιασμός και Διανομή Ερωτηματολογίων

Το ερωτηματολόγιο έχει ως στόχο να συλλέξει δεδομένα σχετικά με τη χρήση της ορολογίας για την αναπηρία στον ελληνικό αθλητικό τομέα. Αποτελείται από δύο ενότητες και συνολικά 13 ερωτήσεις. Η πρώτη ενότητα περιλαμβάνει δημογραφικά στοιχεία, ενώ η δεύτερη εστιάζει στη χρήση και τις αντιλήψεις σχετικά με την ορολογία για την αναπηρία. Μέσα από ερωτήσεις κλειστού τύπου, το ερωτηματολόγιο διερευνά πώς οι συμμετέχοντες αναφέρονται στα άτομα με αναπηρία, πού μαθαίνουν την ορολογία, και τις απόψεις τους για τη χρήση της ορολογίας στην κοινότητά τους και στο χώρο εργασίας.

Πραγματοποιήθηκε πιλοτική δοκιμή σε δείγμα 7 ατόμων για να διασφαλιστεί η εγκυρότητα και η αξιοπιστία του ερωτηματολογίου. Αυτή η πιλοτική μελέτη είχε ως

στόχο να εκτιμηθεί κατά πόσον οι ερωτήσεις ήταν σαφείς, κατανοητές και ικανές να αποσπάσουν ουσιαστικές απαντήσεις. Οι επιλεγμένοι συμμετέχοντες συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο και τα σχόλιά τους εξετάστηκαν προσεκτικά. Η διαδικασία αυτή μας επέτρεψε να εντοπίσουμε και να αντιμετωπίσουμε τυχόν ασάφειες ή ζητήματα με το σχεδιασμό του ερωτηματολογίου. Μετά την πιλοτική δοκιμή, έγιναν οι απαραίτητες προσαρμογές για την τελειοποίηση των ερωτήσεων, διασφαλίζοντας ότι αποτύπωναν με ακρίβεια τα προβλεπόμενα δεδομένα.

Η εμπειρική έρευνα για την παρούσα μελέτη διεξήχθη μεταξύ 5 Μαρτίου και 5 Ιουλίου 2024. Ο πληθυσμός της τακτικής έρευνας περιελάμβανε 105 συμμετέχοντες, οι οποίοι αποτελούνταν από δύο διαφορετικές ομάδες: 60 φοιτητές και 45 δημοσιογράφους. Τα ερωτηματολόγια διανεμήθηκαν μέσω των Google Forms, στοχεύοντας ειδικά σε αυτές τις ομάδες για να εξασφαλιστεί ένα ποικιλόμορφο και αντιπροσωπευτικό δείγμα. Η μέθοδος αυτή διευκόλυνε την αποτελεσματική συλλογή δεδομένων και παρείχε εύκολη πρόσβαση στους συμμετέχοντες, εξασφαλίζοντας υψηλότερο ποσοστό ανταπόκρισης και ολοκληρωμένη κάλυψη των στόχων της έρευνας.

Κριτήρια Επιλογής Συμμετεχόντων

Τα κριτήρια για την επιλογή των συμμετεχόντων στην παρούσα έρευνα καθορίστηκαν προσεκτικά για να διασφαλιστεί η συνάφεια και η αξιοπιστία των συλλεχθέντων δεδομένων. Τα τρία κριτήρια εισόδου περιλάμβαναν (1) οι συμμετέχοντες έπρεπε να είναι είτε φοιτητές είτε δημοσιογράφοι, καθώς οι ομάδες αυτές απευθύνονταν για τις πιθανές γνώσεις τους σχετικά με τη χρήση της ορολογίας για την αναπηρία- (2) οι συμμετέχοντες έπρεπε να είναι άνω των 18 ετών, διασφαλίζοντας ότι ήταν νόμιμα ενήλικοι και ικανοί να δώσουν συγκατάθεση μετά από ενημέρωση- και (3) οι συμμετέχοντες έπρεπε να γνωρίζουν άπταιστα την ελληνική γλώσσα, καθώς το ερωτηματολόγιο χορηγήθηκε στα ελληνικά και απαιτούσε ολοκληρωμένη κατανόηση για ακριβείς απαντήσεις.

Για τη διατήρηση της ακεραιότητας των δεδομένων θεσπίστηκαν επίσης δύο κριτήρια αποκλεισμού. Πρώτον, αποκλείστηκαν τα άτομα που είχαν συμμετάσχει στο παρελθόν σε παρόμοιες μελέτες για να αποφευχθεί η μεροληψία και να διασφαλιστεί ότι οι απαντήσεις βασίζονταν στις τρέχουσες αντιλήψεις και εμπειρίες. Δεύτερον, αποκλείστηκαν οι συμμετέχοντες με γνωστή σύγκρουση συμφερόντων, όπως οι άμεσα

εμπλεκόμενοι σε οργανώσεις υπεράσπισης της αναπηρίας ή σε συναφείς κυβερνητικούς φορείς, για να αποφευχθεί πιθανή μεροληψία στις απαντήσεις. Τα κριτήρια αυτά εξασφάλισαν ότι το δείγμα ήταν τόσο σχετικό με τους στόχους της έρευνας όσο και απαλλαγμένο από παράγοντες που θα μπορούσαν να επηρεάσουν αδικαιολόγητα τα ευρήματα. Με την τήρηση αυτών των κριτηρίων συμπερίληψης και αποκλεισμού, η μελέτη στόχευε στη συλλογή δεδομένων που αντανακλούσαν με ακρίβεια τις προοπτικές των στοχευμένων ομάδων συμμετεχόντων.

Τεχνικές Ανάλυσης Δεδομένων

Διαδικασίες Στατιστικής Ανάλυσης

Τα δεδομένα που συλλέχθηκαν από τα ερωτηματολόγια αναλύθηκαν με τη χρήση διαφόρων στατιστικών τεχνικών για να εξασφαλιστούν ολοκληρωμένα και ακριβή αποτελέσματα. Υπολογίστηκαν περιγραφικά στατιστικά στοιχεία, όπως μέσοι όροι, διάμεσοι και τυπικές αποκλίσεις, για να συνοψιστούν τα δημογραφικά χαρακτηριστικά και οι γενικές απαντήσεις των συμμετεχόντων. Επιπλέον, χρησιμοποιήθηκαν επαγωγικές στατιστικές, όπως t-tests και chi-square tests, για τον εντοπισμό σημαντικών διαφορών και σχέσεων μεταξύ μεταβλητών, όπως οι διαφορές στη χρήση ορολογίας μεταξύ φοιτητών και δημοσιογράφων. Αυτές οι στατιστικές μέθοδοι επέτρεψαν τη λεπτομερή εξέταση των δεδομένων, παρέχοντας πληροφορίες για τα πρότυπα και τις τάσεις που σχετίζονται με τη χρήση της ορολογίας της αναπηρίας στην ελληνική αθλητική διοίκηση.

Ερμηνεία Ποσοτικών Δεδομένων

Η ερμηνεία των ποσοτικών δεδομένων περιελάμβανε την ανάλυση των στατιστικών αποτελεσμάτων για την εξαγωγή ουσιαστικών συμπερασμάτων σχετικά με τους στόχους της έρευνας. Τα ευρήματα από τα περιγραφικά στατιστικά στοιχεία παρείχαν μια σαφή επισκόπηση των δημογραφικών στοιχείων των συμμετεχόντων και των απαντήσεών τους σε κάθε ερώτηση, αναδεικνύοντας κοινές τάσεις και διακυμάνσεις. Τα αποτελέσματα από τα επαγωγικά στατιστικά στοιχεία ερμηνεύτηκαν στη συνέχεια

για να γίνει κατανοητή η σημασία των διαφορών και των σχέσεων που εντοπίστηκαν. Για παράδειγμα, η ανάλυση θα μπορούσε να αποκαλύψει αν οι δημοσιογράφοι ή οι φοιτητές είναι πιο πιθανό να χρησιμοποιούν γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς ή αν συγκεκριμένοι δημογραφικοί παράγοντες επηρεάζουν τις προτιμήσεις της ορολογίας. Με την ενσωμάτωση αυτών των στατιστικών ευρημάτων με τους ερευνητικούς στόχους, η μελέτη ήταν σε θέση να παράσχει τεκμηριωμένες συστάσεις για τη βελτίωση της χρήσης της ορολογίας της αναπηρίας στη διαχείριση του ελληνικού αθλητισμού.

Διαδικασία ηθικής έγκρισης και συναίνεσης

Οι συμμετέχοντες έπρεπε να δώσουν τη συγκατάθεσή τους μετά από ενημέρωση πριν από τη συμμετοχή τους στη μελέτη (βλέπε παραρτήματα – έντυπο συγκατάθεσης) . Η διαδικασία αυτή περιελάμβανε την παροχή λεπτομερούς ενημερωτικού δελτίου στο οποίο περιγράφονταν ο σκοπός της μελέτης, οι διαδικασίες, οι πιθανοί κίνδυνοι και τα οφέλη, καθώς και τα δικαιώματά τους ως συμμετεχόντων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος να αποσυρθούν ανά πάσα στιγμή χωρίς ποινή.

Για να εξασφαλιστεί η πλήρης ενημέρωση των συμμετεχόντων, το έντυπο συγκατάθεσης σχεδιάστηκε ώστε να είναι σαφές και περιεκτικό, αποφεύγοντας την τεχνική ορολογία και εξασφαλίζοντας την προσβασιμότητα. Οι συμμετέχοντες είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν ερωτήσεις και να ζητήσουν διευκρινίσεις πριν υπογράψουν το έντυπο συγκατάθεσης. Η διαδικασία αυτή ήταν ζωτικής σημασίας για να διασφαλιστεί ότι η συγκατάθεση δόθηκε εθελοντικά και βασίστηκε σε πλήρη κατανόηση της έρευνας. Η διαδικασία συγκατάθεσης μετά από ενημέρωση όχι μόνο συμμορφώθηκε με τα δεοντολογικά πρότυπα, αλλά βοήθησε επίσης στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ των ερευνητών και των συμμετεχόντων, συμβάλλοντας στη συνολική ακεραιότητα της μελέτης.

Εμπιστευτικότητα και Μέτρα Προστασίας Δεδομένων

Η διατήρηση της εμπιστευτικότητας των συμμετεχόντων και η προστασία των δεδομένων τους ήταν πρωταρχικής σημασίας ζητήματα καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας. Για να διασφαλιστεί η εμπιστευτικότητα, όλα τα δεδομένα που συλλέχθηκαν

από τα ερωτηματολόγια ανωνυμοποιήθηκαν. Στους συμμετέχοντες αποδόθηκαν μοναδικοί κωδικοί αναγνώρισης και κάθε προσωπική πληροφορία που μπορούσε να ταυτοποιηθεί αφαιρέθηκε από το σύνολο των δεδομένων. Η προσέγγιση αυτή εξασφάλισε ότι οι ατομικές απαντήσεις δεν θα μπορούσαν να εντοπιστούν σε συγκεκριμένους συμμετέχοντες, προστατεύοντας έτσι το απόρρητο. Τα δεδομένα αποθηκεύτηκαν με ασφάλεια σε υπολογιστή της ερευνήτριας.

Εκτός από την ανωνυμοποίηση, εφαρμόστηκαν αυστηρά μέτρα προστασίας δεδομένων για τη διασφάλιση της ακεραιότητας και της ασφάλειας των δεδομένων. Όλα τα ηλεκτρονικά δεδομένα δημιουργούνται τακτικά αντίγραφα ασφαλείας για την αποφυγή απώλειας δεδομένων και τα φυσικά αντίγραφα των εντύπων συγκατάθεσης και άλλων εγγράφων αποθηκεύονταν με ασφάλεια. Καθιερώθηκαν πολιτικές διατήρησης δεδομένων, οι οποίες προσδιόριζαν τη διάρκεια αποθήκευσης των δεδομένων στους 7 μήνες. Μετά το πέρας αυτής της περιόδου, τα δεδομένα θα καταστραφούν με ασφαλείς ηλεκτρονικές διαδικασίες. Τα μέτρα αυτά εναρμονίζονταν με τους σχετικούς κανονισμούς προστασίας δεδομένων και τις κατευθυντήριες γραμμές του ιδρύματος, εξασφαλίζοντας τη συμμόρφωση με τα νομικά και ηθικά πρότυπα.

Περιορισμοί της Μεθοδολογίας Έρευνας

Ο πρωταρχικός περιορισμός της παρούσας έρευνας είναι ότι βασίζεται αποκλειστικά σε ερωτηματολόγιο για τη συλλογή δεδομένων. Ενώ τα ερωτηματολόγια είναι αποτελεσματικά για τη συλλογή μεγάλων ποσοτήτων δεδομένων, είναι επιρρεπή σε ορισμένες προκαταλήψεις, όπως η προκατάληψη της αυτοαναφοράς, όπου οι συμμετέχοντες μπορεί να δώσουν κοινωνικά επιθυμητές απαντήσεις αντί για τα πραγματικά τους συναισθήματα ή συμπεριφορές. Επιπλέον, ο δομημένος χαρακτήρας των ερωτηματολογίων περιορίζει το βάθος της κατανόησης των προοπτικών των συμμετεχόντων, καθώς υπάρχει ελάχιστη δυνατότητα να αναπτύξουν τις απαντήσεις τους. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε ελλιπή κατανόηση των αποχρώσεων πίσω από τις επιλογές τους. Επιπλέον, η μελέτη επικεντρώθηκε αποκλειστικά σε Έλληνες συμμετέχοντες, γεγονός που περιορίζει τη δυνατότητα γενίκευσης των ευρημάτων σε άλλα πολιτισμικά ή γεωγραφικά πλαίσια. Οι γνώσεις που αποκτήθηκαν μπορεί να μην

ισχύουν πλήρως για την ορολογία και τις πρακτικές διαχείρισης της αναπηρίας σε διαφορετικές περιοχές.

Ένας άλλος περιορισμός είναι το μέγεθος του δείγματος των 105 συμμετεχόντων, το οποίο, αν και επαρκές για τη βασική στατιστική ανάλυση, ενδέχεται να μην αποτυπώνει το πλήρες φάσμα των απόψεων του ευρύτερου πληθυσμού. Το σύνολο των συμμετεχόντων αποτελούνταν από φοιτητές και δημοσιογράφους, οι οποίοι, αν και σχετικοί με τη μελέτη, δεν αντιπροσωπεύουν ένα πλήρως διαφοροποιημένο φάσμα ενδιαφερομένων για τη διαχείριση του αθλητισμού με αναπηρία, όπως οι επαγγελματίες του αθλητισμού ή τα ίδια τα άτομα με αναπηρία.

Επιπλέον, η ηλεκτρονική διανομή των ερωτηματολογίων μπορεί να απέκλεισε άτομα χωρίς πρόσβαση στο διαδίκτυο ή άτομα λιγότερο εξοικειωμένα με τα ψηφιακά εργαλεία, με αποτέλεσμα το δείγμα να στρεβλωθεί προς πιο τεχνολογικά καταρτισμένους συμμετέχοντες. Αυτοί οι περιορισμοί υποδηλώνουν ότι απαιτείται περαιτέρω έρευνα, με τη χρήση μικτών μεθόδων, όπως συνεντεύξεις ή ομάδες εστίασης, για να επιτευχθεί βαθύτερη κατανόηση των ερευνητικών ερωτημάτων και να συμπεριληφθούν πιο διαφορετικές ομάδες συμμετεχόντων.

Πιθανός αντίκτυπος στα ευρήματα της έρευνας

Αυτοί οι μεθοδολογικοί περιορισμοί μπορεί να επηρεάσουν τα ευρήματα της έρευνας με διάφορους τρόπους. Η πιθανότητα μεροληψίας στην αυτοαναφορά θα μπορούσε να οδηγήσει σε υπερεκτίμηση των θετικών στάσεων απέναντι στην ορολογία και τις πρακτικές χωρίς αποκλεισμούς, ενώ ο αποκλεισμός ατόμων χωρίς πρόσβαση στο διαδίκτυο θα μπορούσε να οδηγήσει σε ένα λιγότερο ποικιλόμορφο δείγμα, επηρεάζοντας την αξιοπιστία των συμπερασμάτων. Επιπλέον, το περιορισμένο μέγεθος του δείγματος σημαίνει ότι τα ευρήματα θα πρέπει να ερμηνεύονται με προσοχή, καθώς ενδέχεται να μην αποτυπώνουν πλήρως την πολυπλοκότητα και τις διαφοροποιήσεις στον ευρύτερο πληθυσμό.

Παρά τους περιορισμούς αυτούς, η μελέτη παρέχει μια πολύτιμη βάση για την κατανόηση της χρήσης της ορολογίας της αναπηρίας στη διαχείριση του ελληνικού αθλητισμού και αναδεικνύει τομείς για μελλοντική έρευνα, ώστε να αντιμετωπιστούν αυτές οι μεθοδολογικές προκλήσεις και να επεκταθούν τα τρέχοντα ευρήματα.

Αποτελέσματα ποσοτικής έρευνας

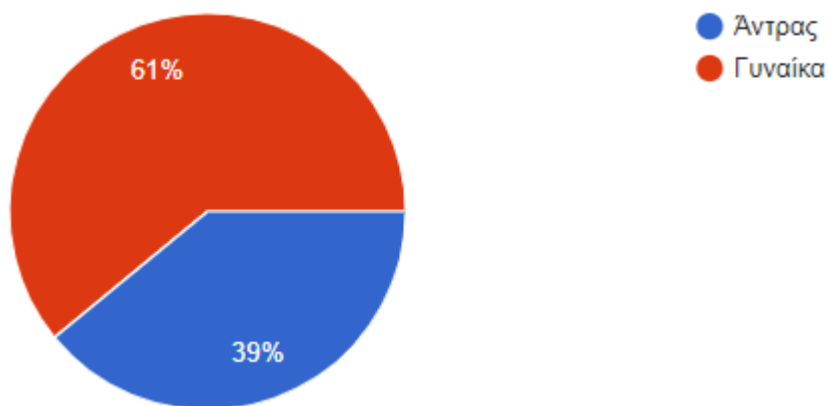
Ενότητα 1: Δημογραφικά στοιχεία

Πίνακας: Περιγραφική Στατιστική των Δημογραφικών Μεταβλητών

Ερώτηση	Κατηγορία	Λείπει	Μέσος όρος	Διάμεσος	Άθροισμα	Τυπική απόκλιση	Διακύμανση	Εύρος
Ποιο είναι το φύλο σου;	Άνδρας	0	0.39	1	41	0.49	0.24	1
	Γυναίκα	0	0.61	1	64	0.49	0.24	1
Ποια είναι η ηλικία σου;	18-29	0	19.005	29-38	19	14.25	202.31	47
	29-38	0	34.02	29-38	34	3.73	13.91	18
	39-48	0	43.44	39-48	23	4.59	21.05	16
	49-64	0	56.38	49-64	22	6.58	43.32	15
	65 +	0	65.67	65+	7	0.94	0.88	0
Ποιο είναι το εκπαιδευτικό σου υπόβαθρο;	Λύκειο	0	0.20	0.5	21	0.40	0.16	1
	Πτυχίο	0	0.45	1	47	0.50	0.25	1
	Μεταπτυχιακό/μάστερ	0	0.27	0.5	28	0.44	0.19	1
	Διδακτορικό	0	0.09	0.5	9	0.29	0.08	1
Από ποια γεωγραφική τοποθεσία προέρχεσαι;	Αστική περιοχή	0	0.54	1	57	0.50	0.25	1
	Μικροαστική περιοχή	0	0.27	0.5	28	0.44	0.19	1
	Αγροτική περιοχή	0	0.19	0.5	20	0.39	0.15	1

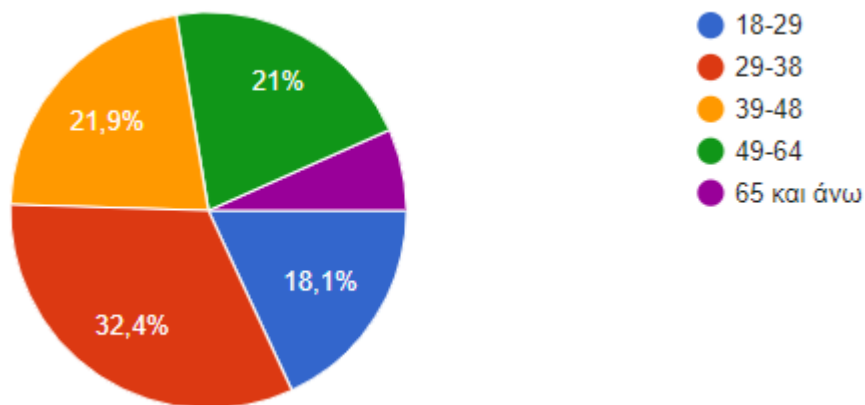
Ο πίνακας αποκαλύπτει μια κατανομή φύλου με 61% γυναίκες και 39% άνδρες. Η ηλικιακή κατανομή παρουσιάζει πλειοψηφία στο εύρος 29-38 ετών (32,4%), με μορφωτικό υπόβαθρο κυρίως σε επίπεδο πτυχίου (44,8%). Οι περισσότεροι συμμετέχοντες είναι από αστικές περιοχές (54,3%). Οι τυπικές αποκλίσεις υποδεικνύουν ποικίλες αποκρίσεις, αντανακλώντας διαφορετικά υπόβαθρα συμμετεχόντων.

Στην Ενότητα 1 του ερωτηματολογίου, παρουσιάζονται τα δημογραφικά στοιχεία των συμμετεχόντων, τα οποία περιλαμβάνουν το φύλο, την ηλικία, το εκπαιδευτικό υπόβαθρο και τη γεωγραφική τοποθεσία. Τα δεδομένα από τις 105 απαντήσεις θα αναλυθούν για να αποτυπωθεί η σύνθεση του δείγματος και να αναδειχθεί η δημογραφική ποικιλομορφία των συμμετεχόντων.

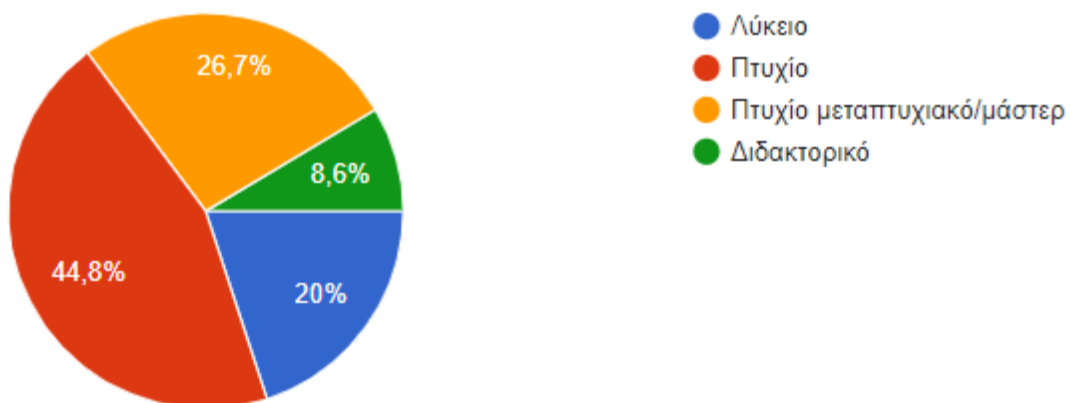
Σχήμα 1: Ερώτηση - Ποιο είναι το φύλο σου;

Στην ερώτηση "Ποιο είναι το φύλο σου", το 39% των συμμετεχόντων δήλωσαν ότι είναι άντρες, ενώ το 61% δήλωσαν ότι είναι γυναίκες. Αυτή η κατανομή φύλου δείχνει μια υπεροχή των γυναικών στο δείγμα της έρευνας.

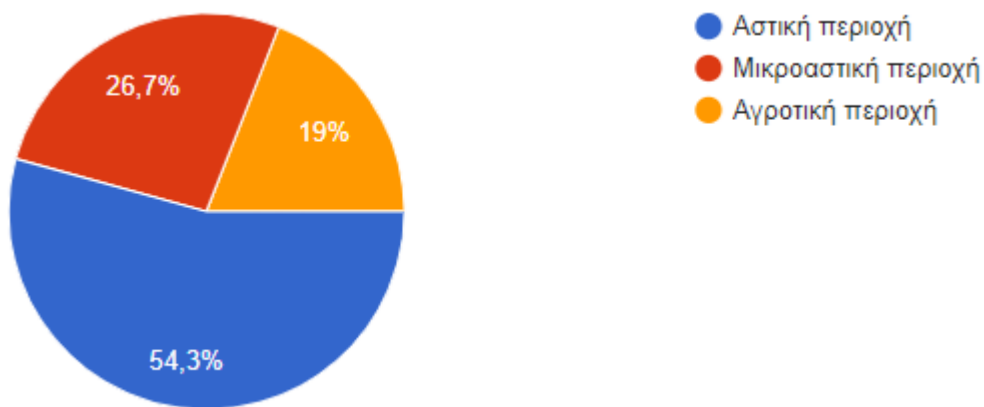
Σχήμα 2: Ερώτηση – Ποια είναι η ηλικία σου;

Στην ερώτηση "Ποια είναι η ηλικία σου", τα αποτελέσματα ήταν τα εξής: το 18,1% των συμμετεχόντων ήταν ηλικίας 18-29 ετών, το 32,4% ήταν 29-38 ετών, το 21,9% ήταν 39-48 ετών, το 21% ήταν 49-64 ετών, και το 6,7% ήταν 65 και άνω.

Σχήμα 3: Ερώτηση - Ποιο είναι το εκπαιδευτικό σου υπόβαθρο

Στην ερώτηση "Ποιο είναι το εκπαιδευτικό σου υπόβαθρο", τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 20% των συμμετεχόντων έχει απολυτήριο Λυκείου, το 44,8% έχει πτυχίο, το 26,7% έχει πτυχίο μεταπτυχιακού/μάστερ και το 8,6% έχει διδακτορικό. Αυτά τα αποτελέσματα δείχνουν μια υψηλή εκπαιδευτική στάθμη στο δείγμα.

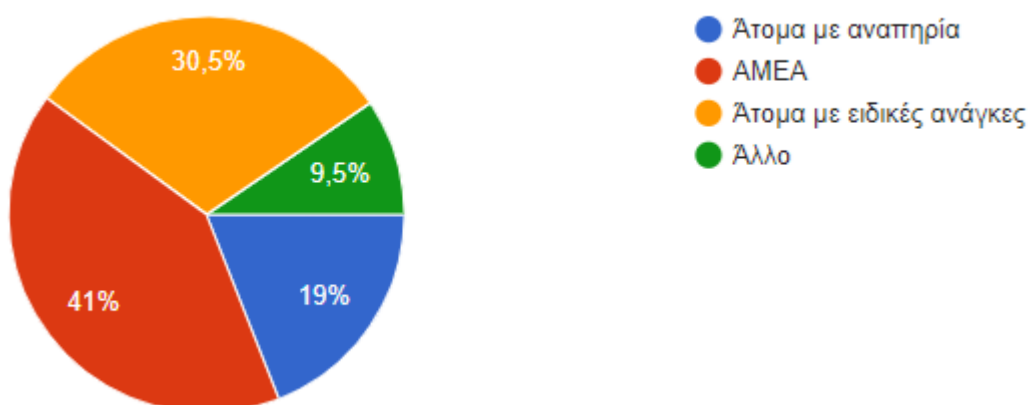

Σχήμα 4: Ερώτηση - Από ποια γεωγραφική τοποθεσία προέρχεσαι

Στην ερώτηση "Από ποια γεωγραφική τοποθεσία προέρχεσαι", τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 54% των συμμετεχόντων προέρχονται από αστική περιοχή, το 26,7% από μικροαστική περιοχή και το 19% από αγροτική περιοχή. Αυτά τα αποτελέσματα καταδεικνύουν την κυριαρχία των αστικών περιοχών στο δείγμα της έρευνας.

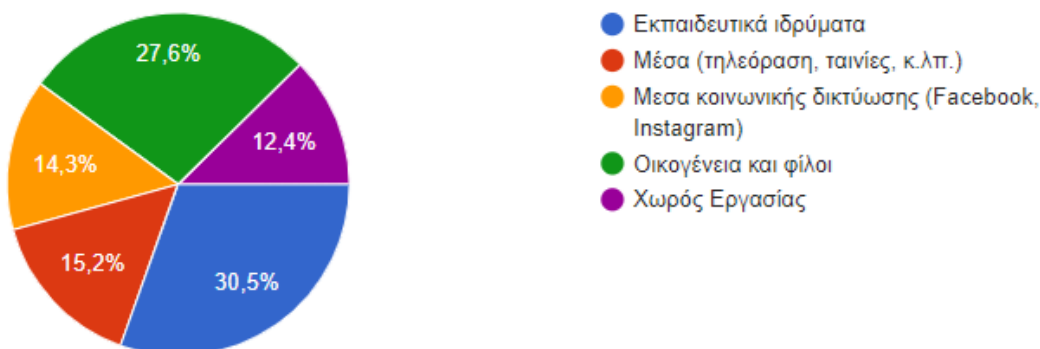
Ενότητα 2: Χρήση ορολογίας για την αναπηρία

Στην Ενότητα 2 του ερωτηματολογίου, εξετάζεται η χρήση της ορολογίας που σχετίζεται με την αναπηρία. Οι συμμετέχοντες θα απαντήσουν σε ερωτήσεις σχετικά με το πώς αναφέρονται στα άτομα με αναπηρία, πού μαθαίνουν την ορολογία, καθώς και τις αντιλήψεις τους για την επίδραση των μέσων ενημέρωσης και των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στη γλώσσα.

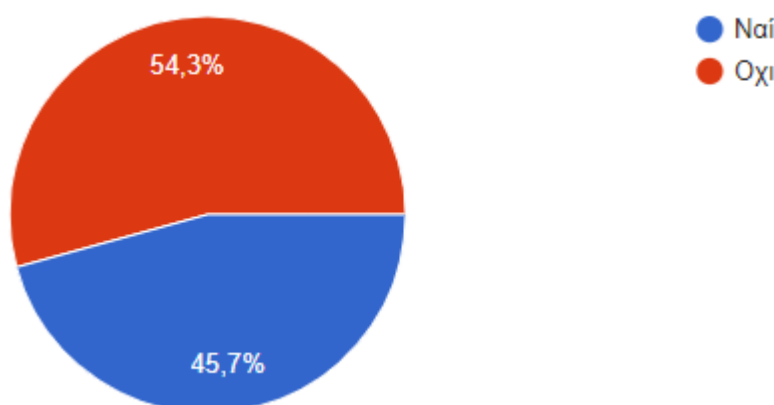
Σχήμα 5: Ερώτηση - Πώς αναφέρεστε προσωπικά στα άτομα με αναπηρία;

Στην ερώτηση "Πώς αναφέρεστε προσωπικά στα άτομα με αναπηρία;", τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 19% των συμμετεχόντων χρησιμοποιεί τον όρο "Άτομα με αναπηρία", το 41% χρησιμοποιεί τον όρο "ΑΜΕΑ", το 30,5% αναφέρεται σε "Άτομα με ειδικές ανάγκες" και το 9,5% χρησιμοποιεί άλλους όρους.

Σχήμα 6: Ερώτηση - Πού υιοθετείτε ή μαθαίνετε κυρίως ορολογία που σχετίζεται με την αναπηρία;

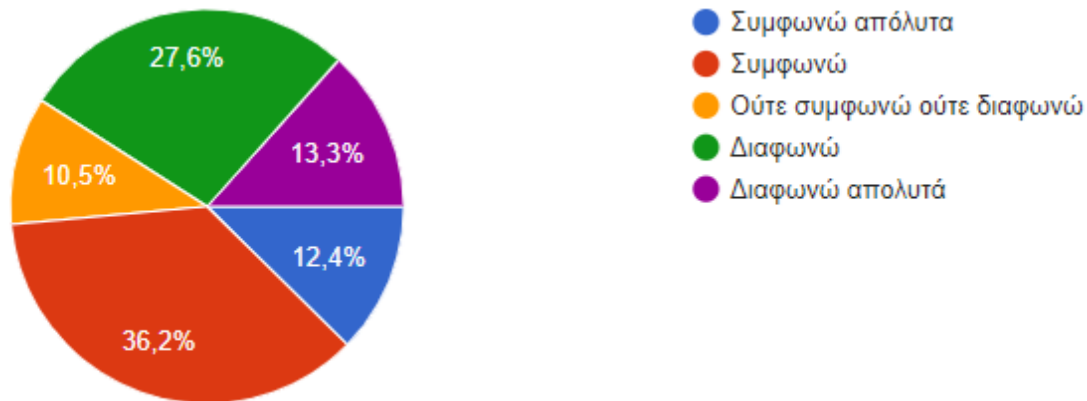
Στην ερώτηση "Πού υιοθετείτε ή μαθαίνετε κυρίως ορολογία που σχετίζεται με την αναπηρία;", τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 30,5% των συμμετεχόντων μαθαίνει την ορολογία από εκπαιδευτικά ιδρύματα, το 15,5% από μέσα όπως τηλεόραση και ταινίες, το 14,3% από μέσα κοινωνικής δικτύωσης όπως Facebook και Instagram, το 27,6% από οικογένεια και φίλους, και το 12,4% από τον χώρο εργασίας.

Σχήμα 7: Ερώτηση - Πιστεύετε ότι η ορολογία που χρησιμοποιείται στην κοινότητά σας για τα άτομα με αναπηρία ευθυγραμμίζεται με τις ευρύτερες κοινωνικές προσδοκίες;

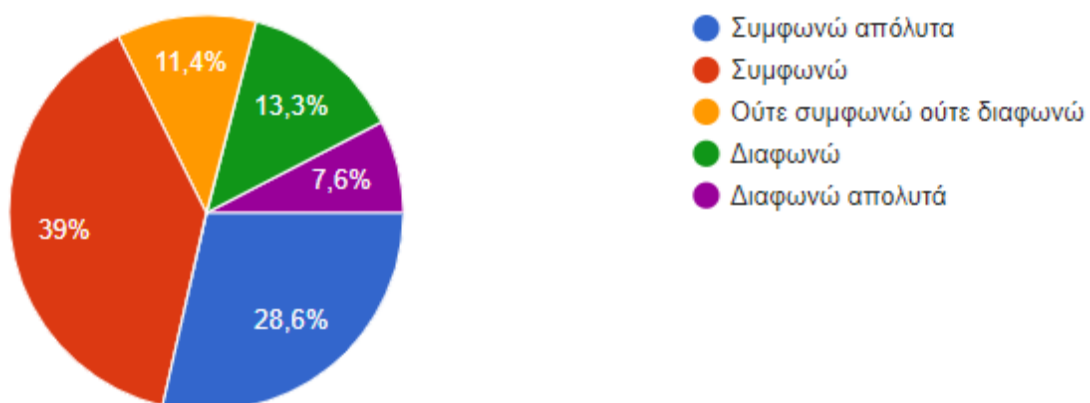
Στην ερώτηση "Πιστεύετε ότι η ορολογία που χρησιμοποιείται στην κοινότητά σας για τα άτομα με αναπηρία ευθυγραμμίζεται με τις ευρύτερες κοινωνικές προσδοκίες;", το

45,7% των συμμετεχόντων απάντησε "Ναι", ενώ το 54,3% απάντησε "Όχι". Αυτά τα αποτελέσματα δείχνουν μια διαίρεση στις απόψεις των συμμετεχόντων.

Σχήμα 8: Ερώτηση - Στις αλληλεπιδράσεις σας, αποφεύγετε συνειδητά ορισμένους όρους για να διασφαλίσετε ότι χρησιμοποιείτε γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς;

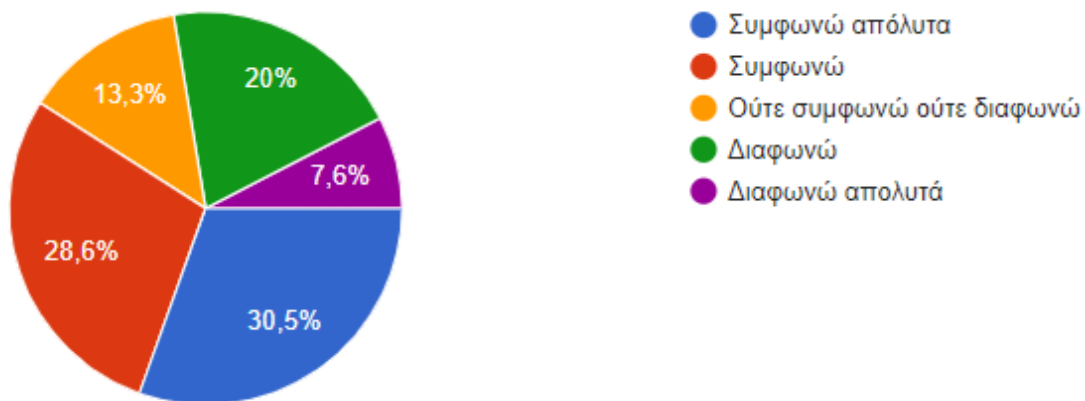
Στην ερώτηση "Στις αλληλεπιδράσεις σας, αποφεύγετε συνειδητά ορισμένους όρους για να διασφαλίσετε ότι χρησιμοποιείτε γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς;", τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 12,4% των συμμετεχόντων συμφωνεί απόλυτα, το 36,2% συμφωνεί, το 10,5% ούτε συμφωνεί ούτε διαφωνεί, το 27,6% διαφωνεί και το 13,3% διαφωνεί απόλυτα. Αυτά τα αποτελέσματα δείχνουν ποικίλες απόψεις σχετικά με τη χρήση γλώσσας χωρίς αποκλεισμούς.

Σχήμα 9: Ερώτηση - Πιστεύετε ότι τα μέσα ενημέρωσης παίζουν ρόλο στη διαμόρφωση της αντίληψης του κοινού για την αναπηρία μέσω της χρήσης ορολογίας;

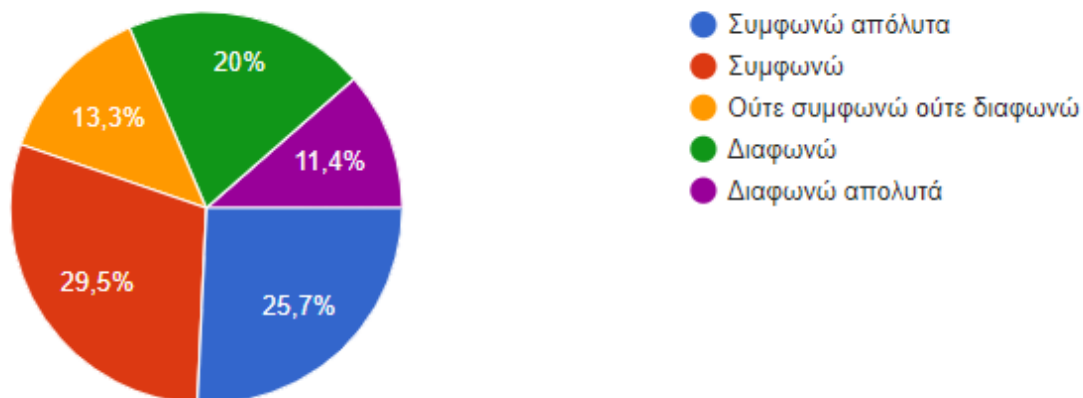
Στην ερώτηση "Πιστεύετε ότι τα μέσα ενημέρωσης παίζουν ρόλο στη διαμόρφωση της αντίληψης του κοινού για την αναπηρία μέσω της χρήσης ορολογίας;", τα

αποτελέσματα έδειξαν ότι το 28,6% των συμμετεχόντων συμφωνεί απόλυτα, το 39% συμφωνεί, το 11,4% ούτε συμφωνεί ούτε διαφωνεί, το 13,3% διαφωνεί και το 7,6% διαφωνεί απόλυτα. Αυτά τα αποτελέσματα δείχνουν την επιρροή των μέσων ενημέρωσης στη διαμόρφωση της αντίληψης για την αναπηρία.

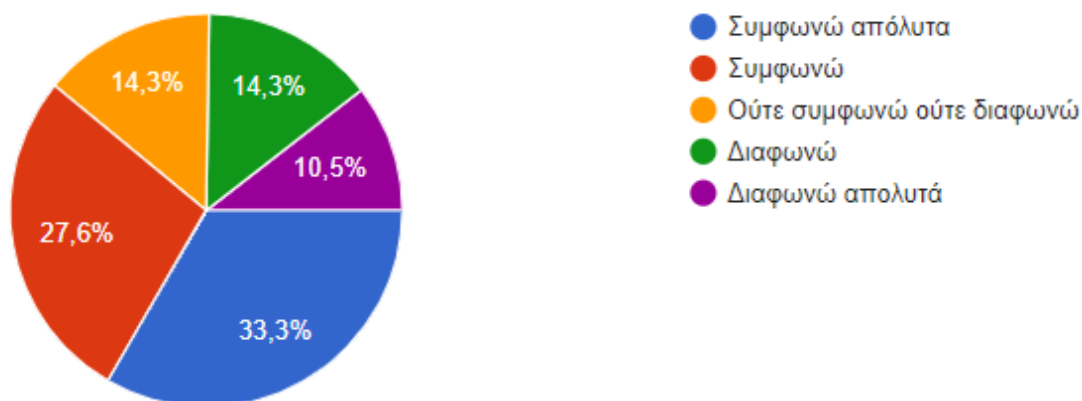
Σχήμα 10: Ερώτηση - Πιστεύετε ότι η τυποποιημένη ορολογία που σχετίζεται με την αναπηρία μπορεί να συμβάλει στη μείωση των στερεοτύπων και των λανθασμένων αντιλήψεων για τα άτομα με αναπηρία;

Στην ερώτηση "Πιστεύετε ότι η τυποποιημένη ορολογία που σχετίζεται με την αναπηρία μπορεί να συμβάλει στη μείωση των στερεοτύπων και των λανθασμένων αντιλήψεων για τα άτομα με αναπηρία;", τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 30,5% των συμμετεχόντων συμφωνεί απόλυτα, το 28,6% συμφωνεί, το 13,3% ούτε συμφωνεί ούτε διαφωνεί, το 20% διαφωνεί και το 7,6% διαφωνεί απόλυτα. Αυτά τα αποτελέσματα υποδεικνύουν ότι η πλειοψηφία των συμμετεχόντων βλέπει θετικά την τυποποιημένη ορολογία για τη μείωση των στερεοτύπων.

Σχήμα 11: Ερώτηση - Στο χώρο εργασίας σας, προωθείται η γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς στην επικοινωνία και την τεκμηρίωση;

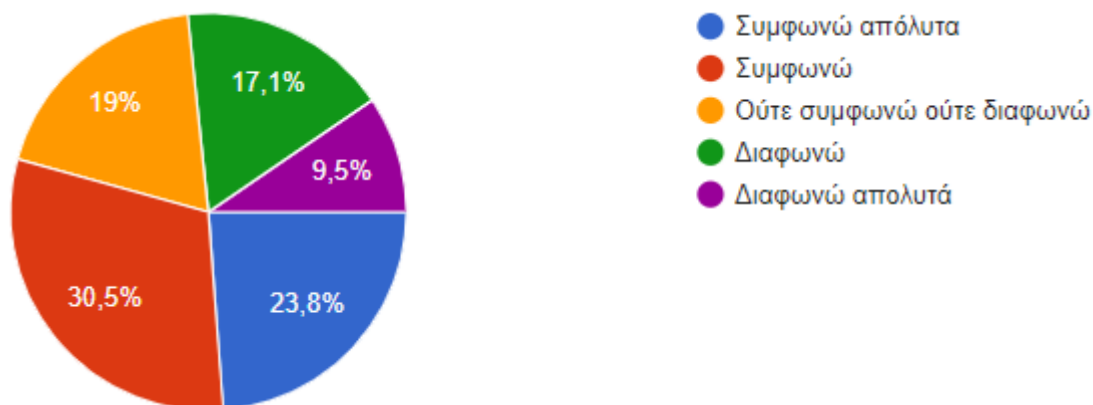
Στην ερώτηση "Στο χώρο εργασίας σας, προωθείται η γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς στην επικοινωνία και την τεκμηρίωση;", τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 25,7% των συμμετεχόντων συμφωνεί απόλυτα, το 29,5% συμφωνεί, το 13,3% ούτε συμφωνεί ούτε διαφωνεί, το 20% διαφωνεί και το 11,4% διαφωνεί απόλυτα. Αυτά τα αποτελέσματα υποδεικνύουν ότι περίπου το 55% των συμμετεχόντων βλέπει θετικά την προώθηση της γλώσσας χωρίς αποκλεισμούς στον χώρο εργασίας τους.

Σχήμα 12: Ερώτηση - Πιστεύετε ότι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα διδάσκουν και προωθούν αποτελεσματικά τη χρήση της γλώσσας με σεβασμό σχετικά με τις αναπηρίες;

Στην ερώτηση "Πιστεύετε ότι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα διδάσκουν και προωθούν αποτελεσματικά τη χρήση της γλώσσας με σεβασμό σχετικά με τις αναπηρίες;", τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 33,3% των συμμετεχόντων συμφωνεί απόλυτα, το 27,6% συμφωνεί, το 14,3% ούτε συμφωνεί ούτε διαφωνεί, το 14,3% διαφωνεί και το 10,5% διαφωνεί απόλυτα. Αυτά τα αποτελέσματα υποδεικνύουν ότι η πλειοψηφία των

συμμετεχόντων πιστεύει ότι τα εκπαιδευτικά ιδρύματα προωθούν αποτελεσματικά τη χρήση σεβαστής γλώσσας σχετικά με τις αναπηρίες.

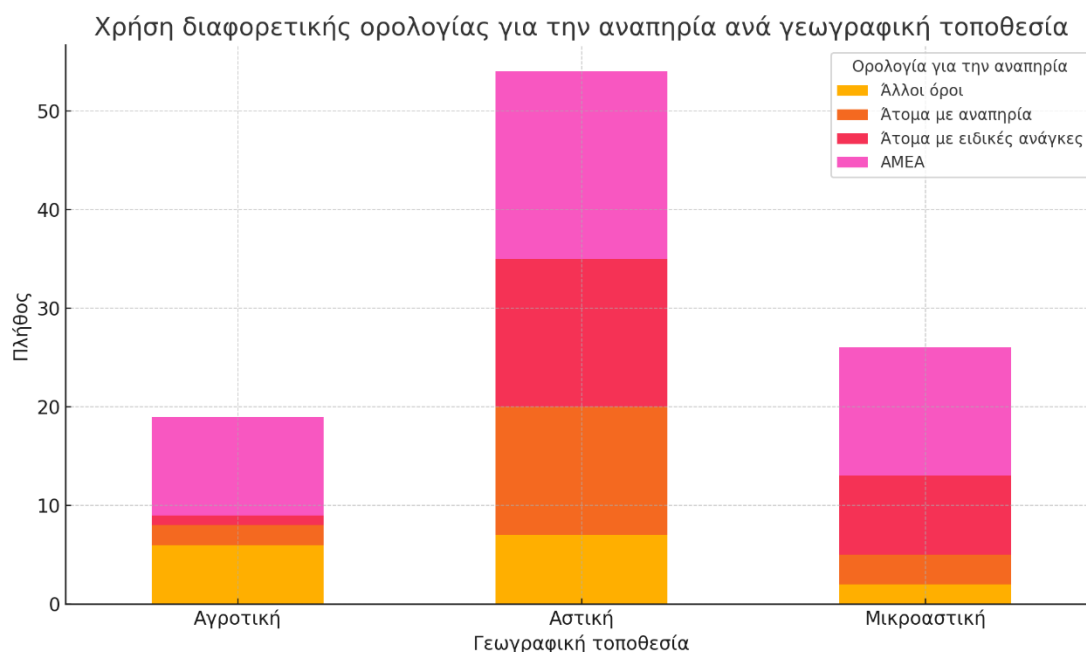

Σχήμα 13: Ερώτηση - Κατά τη γνώμη σας, η ορολογία που χρησιμοποιείται στην κοινότητά σας αντικατοπτρίζει επαρκώς τις διαφορετικές εμπειρίες και ταυτότητες εντός της κοινότητας αναπηρίας;

Στην ερώτηση "Κατά τη γνώμη σας, η ορολογία που χρησιμοποιείται στην κοινότητά σας αντικατοπτρίζει επαρκώς τις διαφορετικές εμπειρίες και ταυτότητες εντός της κοινότητας αναπηρίας;", τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 23,8% των συμμετεχόντων συμφωνεί απόλυτα, το 30,5% συμφωνεί, το 19% ούτε συμφωνεί ούτε διαφωνεί, το 17,1% διαφωνεί και το 9,5% διαφωνεί απόλυτα. Αυτά τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η πλειοψηφία των συμμετεχόντων θεωρεί πως η χρησιμοποιούμενη ορολογία αντανακλά επαρκώς τις διάφορες εμπειρίες και ταυτότητες εντός της κοινότητας αναπηρίας.

Επαγωγικές στατιστικές

Στην παρούσα έρευνα, πραγματοποιήθηκαν επαγωγικές στατιστικές αναλύσεις, όπως t-tests και chi-square tests, για την ανίχνευση σημαντικών διαφορών και σχέσεων μεταξύ μεταβλητών. Οι αναλύσεις αυτές αποκάλυψαν διαφορές στις αντιλήψεις ανδρών και γυναικών σχετικά με τη χρήση γλώσσας για την αναπηρία, καθώς και την επίδραση των γεωγραφικών τοποθεσιών στην αντίληψη της αναπηρίας.

Στο γράφημα, παρατηρούμε ότι στις αγροτικές περιοχές υπάρχει σαφής προτίμηση στον όρο "ΑΜΕΑ" και "Άλλοι όροι", ενώ οι όροι "Άτομα με αναπηρία" και "Άτομα με ειδικές ανάγκες" χρησιμοποιούνται λιγότερο. Αντίθετα, στις αστικές και μικροαστικές περιοχές η κατανομή είναι πιο ισορροπημένη, με τις κατηγορίες να χρησιμοποιούνται με παρόμοια συχνότητα.

Συμπερασματικά, οι αγροτικές περιοχές φαίνεται να έχουν μια πιο παραδοσιακή προσέγγιση στους όρους, κάτι που μπορεί να αντικατοπτρίζει χαμηλότερη εκπαίδευση ή διαφορετική κοινωνική αντίληψη για την αναπηρία σε σύγκριση με τις αστικές περιοχές.

Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει τα αποτελέσματα των t-tests και του χ^2 τεστ για τις ερωτήσεις 6, 7 και 8, αναλύοντας τα δεδομένα ανά φύλο:

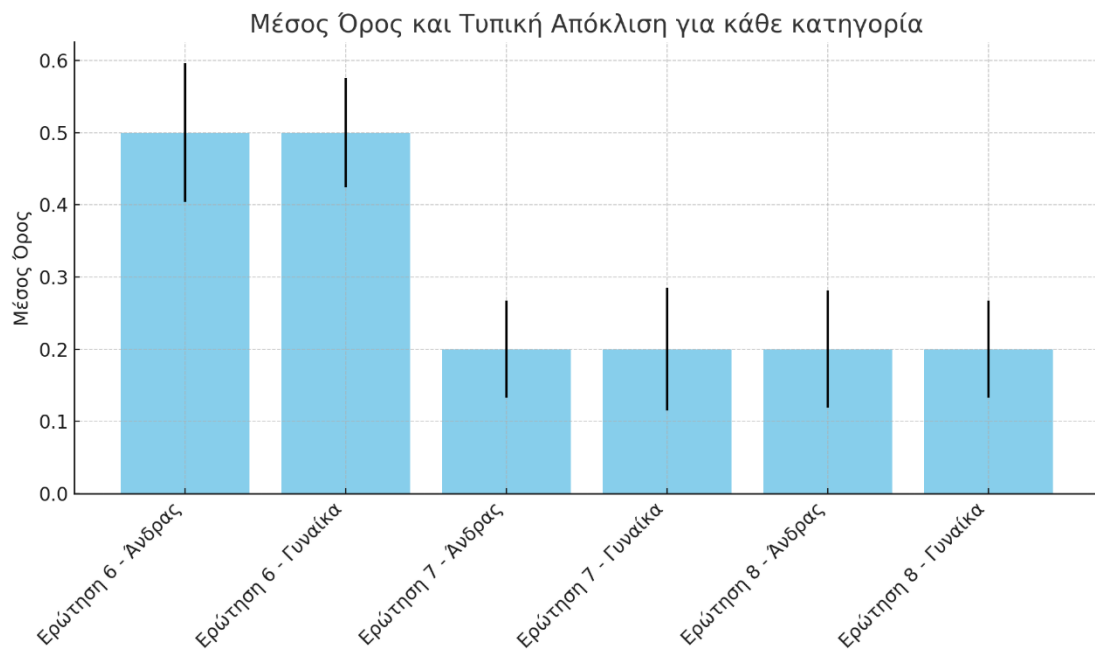
Δήλωση	Μέσος Όρος	Τυπική Απόκλιση	t	df	p
Ερώτηση 6 - Άνδρας	0.50	0.096	0.0	1	1.0
Ερώτηση 6 - Γυναίκα	0.50	0.076	0.0	1	1.0
Ερώτηση 7 - Άνδρας	0.20	0.067	0.0	4	1.0
Ερώτηση 7 - Γυναίκα	0.20	0.085	0.0	4	1.0
Ερώτηση 8 - Άνδρας	0.20	0.081	0.0	4	1.0
Ερώτηση 8 - Γυναίκα	0.20	0.067	0.0	4	1.0

Το γράφημα παρουσιάζει τον μέσο όρο και την τυπική απόκλιση των απαντήσεων ανδρών και γυναικών για τις ερωτήσεις 6, 7 και 8. Οι μπάρες δείχνουν τον μέσο όρο των απαντήσεων για κάθε φύλο, ενώ οι μαύρες γραμμές αντιπροσωπεύουν την τυπική απόκλιση.

Στην Ερώτηση 6, τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες έχουν μέσο όρο 0.50 με μικρές διαφορές στην τυπική απόκλιση.

Στις Ερωτήσεις 7 και 8, οι μέσοι όροι για άνδρες και γυναίκες είναι παρόμοιοι (0.20), με ελαφρώς διαφορετικές τυπικές αποκλίσεις.

Αυτό δείχνει ότι οι απαντήσεις των δύο φύλων είναι πολύ κοντά σε αυτές τις ερωτήσεις.

Συμπεράσματα

Καινοτομία και συνεισφορά στην έρευνα

Η παρούσα έρευνα εισάγει σημαντικές καινοτομίες και συμβάλλει στον τομέα της διαχείρισης του αθλητισμού αναπηρίας, τονίζοντας τη σημασία της τυποποιημένης ορολογίας. Αναδεικνύει το ρόλο της ακριβούς και με σεβασμό γλώσσας στην προώθηση της συμμετοχικότητας και στην ενίσχυση της οργανωτικής αποτελεσματικότητας των αθλητικών δραστηριοτήτων για άτομα με αναπηρία. Η καινοτόμος πτυχή αυτής της έρευνας έγκειται στην ικανότητά της να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ θεωρίας και πράξης, αντιμετωπίζοντας τα γλωσσικά εμπόδια που υπάρχουν τόσο σε εκπαιδευτικά όσο και σε οργανωτικά πλαίσια. Με την ανάπτυξη ενός τυποποιημένου λεξικού για την ορολογία της αναπηρίας, η έρευνα συμβάλλει στην καλύτερη επικοινωνία εντός των αθλητικών οργανισμών και μεταξύ των ενδιαφερομένων, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Συνέπειες για την πρακτική εφαρμογή της ορολογίας

Η πρακτική εφαρμογή της τυποποιημένης ορολογίας για την αναπηρία έχει εκτεταμένες επιπτώσεις σε διάφορους τομείς, ιδίως στη διαχείριση του αθλητισμού και στην εκπαίδευση. Ένα από τα πρωταρχικά οφέλη είναι η ενίσχυση της επικοινωνίας εντός των οργανισμών, όπου η υιοθέτηση σαφούς, με σεβασμό και συνέπεια γλώσσας συμβάλλει στην ελαχιστοποίηση των παρεξηγήσεων και της λανθασμένης επικοινωνίας. Για παράδειγμα, στα αθλητικά περιβάλλοντα, όπου αλληλεπιδρούν διάφοροι ενδιαφερόμενοι, από τους αθλητές και τους προπονητές μέχρι τους διοικητικούς υπαλλήλους και τα μέσα ενημέρωσης, η χρήση τυποποιημένης ορολογίας εξασφαλίζει ότι όλοι βρίσκονται στην ίδια σελίδα. Αυτό βελτιώνει το συνολικό περιβάλλον και συμβάλλει στην προώθηση μιας ατμόσφαιρας χωρίς αποκλεισμούς, όπου τα άτομα με αναπηρία αντιμετωπίζονται με την αξιοπρέπεια και τον σεβασμό που τους αξίζει. Η χρήση της σωστής ορολογίας βοηθά επίσης στην αποφυγή προσβλητικής ή ξεπερασμένης γλώσσας, η οποία μπορεί να διαιωνίσει το στίγμα και την περιθωριοποίηση.

Μια άλλη κρίσιμη επίπτωση για την πρακτική εφαρμογή της ορολογίας είναι η ανάπτυξη και η εφαρμογή πολιτικών στους αθλητικούς οργανισμούς. Όταν οι όροι που

σχετίζονται με την αναπηρία τυποποιούνται και υιοθετούνται ευρέως, καθίσταται ευκολότερο για τους οργανισμούς αυτούς να σχεδιάζουν πολιτικές που ευθυγραμμίζονται με τα διεθνή πρότυπα, όπως η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία (CRPD) (De Beco, 2021; Waddington & Priestley, 2021).

Αυτό δίνει τη δυνατότητα στους αθλητικούς οργανισμούς να δημιουργήσουν πλαίσια που προωθούν την ισότητα και την ένταξη, διασφαλίζοντας παράλληλα τη συμμόρφωση με τις εθνικές και διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές. Η εφαρμογή ακριβούς ορολογίας στις πολιτικές βοηθά επίσης τους οργανισμούς να μετριάσουν τους νομικούς κινδύνους, διασφαλίζοντας ότι λειτουργούν εντός των ορίων των νόμων κατά των διακρίσεων. Με τη χρήση τυποποιημένης γλώσσας, οι οργανισμοί αυτοί μπορούν να αναπτύσσουν αποτελεσματικότερα πολιτικές και προγράμματα που ανταποκρίνονται στις μοναδικές ανάγκες των αθλητών με αναπηρία, διασφαλίζοντας ότι τα δικαιώματά τους προστατεύονται και η συνεισφορά τους εκτιμάται (Waddington & Priestley, 2021).

Στον τομέα της αθλητικής διαχείρισης, η εφαρμογή τυποποιημένης ορολογίας έχει σημαντικές επιπτώσεις στην προπόνηση και την ανάπτυξη. Η διασφάλιση ότι οι αθλητικοί μάνατζερ, οι προπονητές και οι γυμναστές γνωρίζουν καλά τη σωστή γλώσσα ενισχύει την επαγγελματική τους επάρκεια και δημιουργεί ένα περιβάλλον χωρίς αποκλεισμούς και υποστήριξης για τους αθλητές με αναπηρία (Misener & Darcy, 2014). Τα προγράμματα κατάρτισης που περιλαμβάνουν μαθήματα σχετικά με την ορολογία της αναπηρίας εφοδιάζουν τους εν λόγω επαγγελματίες με τα απαραίτητα εργαλεία για να επικοινωνούν αποτελεσματικά και με σεβασμό, βελτιώνοντας τη συνοχή της ομάδας και την απόδοση των αθλητών (Cunningham, 2019). Επιπλέον, η τυποποιημένη ορολογία διευκολύνει τη δημιουργία εκπαιδευτικού υλικού, όπως εγχειρίδια, εκπαιδευτικά εγχειρίδια και περιεχόμενο προώθησης, το οποίο αντανakλά τις αξίες της ένταξης και της ισότητας (Fujimoto et al., 2014). Αυτά τα υλικά είναι ζωτικής σημασίας για την οικοδόμηση μιας κοινής αντίληψης εντός των αθλητικών οργανισμών και την προώθηση θετικών στάσεων απέναντι στην αναπηρία στη δημόσια σφαίρα (Shakespeare, 2006).

Ο ευρύτερος αντίκτυπος της τυποποιημένης ορολογίας εκτείνεται πέρα από τα εσωτερικά οργανωτικά οφέλη- επηρεάζει επίσης την αντίληψη του κοινού για την

αναπηρία στον αθλητισμό. Όταν οι αθλητικοί οργανισμοί υιοθετούν και προωθούν τη γλώσσα χωρίς αποκλεισμούς, συμβάλλουν στη διαμόρφωση των κοινωνικών στάσεων και αντιλήψεων. Για παράδειγμα, η κάλυψη των αθλητικών εκδηλώσεων από τα μέσα ενημέρωσης που χρησιμοποιεί ακριβή και με σεβασμό ορολογία μπορεί να συμβάλει στη μείωση των στερεοτύπων και να αμφισβητήσει τις λανθασμένες κοινωνικές αντιλήψεις για τα άτομα με αναπηρία.

Στο πλαίσιο διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων, όπως οι Παραολυμπιακοί Αγώνες, η χρήση τυποποιημένης ορολογίας καθίσταται ακόμη πιο κρίσιμη. Σε αυτές τις εκδηλώσεις συναντώνται αθλητές, αξιωματούχοι και μέσα ενημέρωσης από διαφορετικά πολιτισμικά και γλωσσικά υπόβαθρα, καθιστώντας τη σαφή και συνεπή επικοινωνία ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας (Misener & Darcy, 2014). Η χρήση τυποποιημένης γλώσσας βοηθά στο συντονισμό των διαφόρων ομάδων και αποτρέπει τη σύγχυση που θα μπορούσε να προκύψει από διαφορετικούς όρους για παρόμοιες έννοιες (Schantz & Gilbert, 2012). Αυτό όχι μόνο βελτιώνει την εμπειρία για τους αθλητές και το κοινό, αλλά διασφαλίζει επίσης ότι οι εκδηλώσεις διεξάγονται με σεβασμό και χωρίς αποκλεισμούς (Brittain, 2016). Επιπλέον, η συνεπής χρήση τυποποιημένης ορολογίας επιτρέπει στα μέσα ενημέρωσης να απεικονίζουν με ακρίβεια τους αθλητές με αναπηρία, συμβάλλοντας σε μια θετική παγκόσμια αφήγηση γύρω από την αναπηρία και τον αθλητισμό (Purdue & Howe, 2013).

Θεωρητικές Συνεισφορές

Η έρευνα που διεξήχθη στο πλαίσιο της παρούσας μελέτης παρέχει σημαντική θεωρητική συμβολή στον τομέα της διαχείρισης του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία, ενσωματώνοντας τις θεωρίες επικοινωνίας με τη διαχείριση του αθλητισμού για άτομα με αναπηρία. Αναλύοντας τον τρόπο με τον οποίο η γλώσσα διαμορφώνει την οργανωτική κουλτούρα και τις πρακτικές στον αθλητισμό, η μελέτη βασίζεται στο κοινωνικό μοντέλο της αναπηρίας, το οποίο δίνει έμφαση στο ρόλο των κοινωνικών δομών και όχι της αναπηρίας του ατόμου στη διαμόρφωση της εμπειρίας της αναπηρίας. Αυτό το θεωρητικό πλαίσιο υπογραμμίζει τη σημασία της μετατόπισης της εστίασης από τα άτομα στα συστημικά ζητήματα που μπορούν είτε να εμποδίσουν είτε να διευκολύνουν την ένταξη στη διαχείριση του αθλητισμού (Owens, 2015; Degener, 2016; Barnes, 2019).

Επιπλέον, η έρευνα εισάγει την εφαρμογή της θεωρίας της Επικοινωνιακής Προσαρμογής στο πλαίσιο της διαχείρισης του αθλητισμού ατόμων με αναπηρία, καταδεικνύοντας πώς η προσαρμογή της γλώσσας και των στυλ επικοινωνίας μπορεί να οδηγήσει σε καλύτερη κατανόηση και συνεργασία μεταξύ διαφορετικών ενδιαφερομένων σε αθλητικούς οργανισμούς. Αυτή η ενσωμάτωση των θεωριών διευρύνει το πεδίο των σπουδών αναπηρίας παρέχοντας μια αποχρωματισμένη κατανόηση του τρόπου με τον οποίο η επικοινωνία, η ορολογία και οι κοινωνικές δομές αλληλεπιδρούν για να επηρεάσουν την ένταξη και την εκπροσώπηση των ατόμων με αναπηρία στον αθλητισμό (Ellis & Goggin, 2017). Η έρευνα επεκτείνει τα υπάρχοντα θεωρητικά μοντέλα προτείνοντας νέους τρόπους εξέτασης του ρόλου της γλώσσας στη δημιουργία πιο ενταξιακών περιβαλλόντων.

Τέλος, η μελέτη συμβάλλει σε έναν αυξανόμενο όγκο βιβλιογραφίας που διερευνά τις παγκόσμιες επιπτώσεις της τυποποίησης της ορολογίας της αναπηρίας στον αθλητισμό. Υποδηλώνει ότι η υιοθέτηση ενός ενιαίου γλωσσικού πλαισίου μπορεί να ενισχύσει τη διεθνή συνεργασία και να διασφαλίσει ότι οι πολιτικές και οι πρακτικές ευθυγραμμίζονται με τα παγκόσμια πρότυπα για την ενσωμάτωση και την ισότητα. Αυτές οι θεωρητικές γνώσεις προσφέρουν πολύτιμη καθοδήγηση για μελλοντικές έρευνες με στόχο την εμβάθυνση της κατανόησης των διασταυρώσεων μεταξύ γλώσσας, πολιτικής και δικαιωμάτων της αναπηρίας στο αθλητικό πλαίσιο (Misener & Darcy, 2014).

Μελλοντική Έρευνα

Η έρευνα που διεξήχθη αναδεικνύει διάφορους τομείς για μελλοντική διερεύνηση, ιδίως στον τομέα της διαχείρισης και της επικοινωνίας του αθλητισμού των ατόμων με αναπηρία. Ένας βασικός τομέας για περαιτέρω διερεύνηση είναι ο μακροπρόθεσμος αντίκτυπος της τυποποιημένης ορολογίας στις οργανωτικές πρακτικές και στις εμπειρίες των αθλητών. Ενώ η παρούσα μελέτη έδειξε ότι η συνεπής χρήση της γλώσσας χωρίς αποκλεισμούς έχει άμεσα οφέλη στην προώθηση ενός πιο σεβαστού και συνεκτικού περιβάλλοντος, η μελλοντική έρευνα θα πρέπει να διερευνήσει πώς αυτές οι αλλαγές επηρεάζουν την οργανωτική κουλτούρα και τις επιδόσεις των αθλητών με την πάροδο του χρόνου. Οι μελέτες θα μπορούσαν να διερευνήσουν τις διαχρονικές επιπτώσεις αυτών των αλλαγών στην ορολογία σε διαφορετικά αθλητικά

και πολιτισμικά πλαίσια, προσφέροντας μια πιο ολοκληρωμένη κατανόηση των ευρύτερων επιπτώσεών τους (Kiurppis, 2018).

Ένας άλλος δρόμος για μελλοντική έρευνα είναι ο ρόλος των ψηφιακών μέσων και των αναδυόμενων τεχνολογιών στη διαμόρφωση των αντιλήψεων του κοινού για την αναπηρία στον αθλητισμό. Οι πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, οι υπηρεσίες ροής και άλλες ψηφιακές τεχνολογίες έχουν γίνει κρίσιμοι χώροι για την προώθηση και την κατανάλωση αθλητικού περιεχομένου, συμπεριλαμβανομένων των αθλημάτων με αναπηρία. Μελλοντικές μελέτες θα μπορούσαν να διερευνήσουν τον τρόπο με τον οποίο η απεικόνιση από τα μέσα ενημέρωσης, ιδίως στις ψηφιακές πλατφόρμες, επηρεάζει τις κοινωνικές αντιλήψεις και τις ταυτότητες των αθλητών, καθώς και το κατά πόσον η τυποποιημένη ορολογία για την αναπηρία σε αυτά τα μέσα συμβάλλει ή υπονομεύει τις προσπάθειες για ένταξη και ισότητα (Smith & Bundon 2018; Hammond et al., 2020). Αυτή η έρευνα θα ήταν πολύτιμη για την καθοδήγηση των πρακτικών και των πολιτικών των μέσων ενημέρωσης που στοχεύουν στην ομαλοποίηση της αναπηρίας στον αθλητισμό.

Τέλος, υπάρχει ανάγκη να εξεταστεί περαιτέρω η αποτελεσματικότητα των εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τους αθλητικούς διευθυντές και τους εκπαιδευτές όσον αφορά την προώθηση της υιοθέτησης τυποποιημένης ορολογίας για την αναπηρία. Ενώ η παρούσα έρευνα υπογραμμίζει τη σημασία της κατάλληλης εκπαίδευσης στην ορολογία, μελλοντικές μελέτες θα πρέπει να αξιολογήσουν την αποτελεσματικότητα των διαφόρων μεθοδολογιών εκπαίδευσης και να εκτιμήσουν πόσο καλά μεταφράζονται στην πράξη. Οι μελέτες αυτές θα μπορούσαν να εντοπίσουν τα κενά στα τρέχοντα προγράμματα κατάρτισης και να προτείνουν βέλτιστες πρακτικές για να διασφαλιστεί ότι οι επαγγελματίες του αθλητισμού είναι επαρκώς προετοιμασμένοι για την προώθηση περιβαλλόντων χωρίς αποκλεισμούς (Scott, 2021; Hums et al., 2023). Αυτό θα συνέβαλε στην ανάπτυξη πιο ολοκληρωμένων πρωτοκόλλων κατάρτισης και εργαλείων που είναι απαραίτητα για την προώθηση της συμμετοχικότητας σε όλα τα επίπεδα της αθλητικής διαχείρισης.

Βιβλιογραφικές Αναφορές

Arduin, S. (2015). A review of the values that underpin the structure of an education system and its approach to disability and inclusion. *Oxford Review of Education*, 41(1), 105-121.

Baglieri, S. (2022). *Disability studies and the inclusive classroom: Critical practices for embracing diversity in education*. Routledge.

Barnes, C., & Mercer, G. (2013). *Exploring Disability: A Sociological Introduction*. Polity Press.

Barnes, C. (2019). *Understanding the social model of disability: Past, present and future*. In *Routledge handbook of disability studies* (pp. 14-31). Routledge.

Brand, D. (2022). Disability and participation in physical activity and non-elite sport environments: a critical investigation of persons with disabilities experiences.

Bratan, T., Fischer, P., Maia, M., & Aschmann, V. (2020). Implementation of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities: A comparison of four European countries with regards to assistive technologies. *Societies*, 10(4), 74.

Brittain, I. (2016). *The Paralympic Games Explained*. Routledge.

Bruce, T. (2014). The "Supercrip" in sport media: Wheelchair athletes discuss hegemony's disabled hero. *Media International Australia*, 151(1), 124-139. <https://doi.org/10.1177/1329878X1415100114>

Burdett, H., Woodhead, C., Iversen, A. C., Wessely, S., Dandeker, C., & Fear, N. T. (2019). "Are You a Veteran?" Understanding of the Term "Veteran" among UK Ex-Service Personnel: *A Research Note*. *Armed Forces & Society*, 45(4), 743-759. <https://doi.org/10.1177/0095327X17744826>

Campbell, J., & Oliver, M. (2013). *Disability politics: Understanding our past, changing our future*. Routledge.

Carter-Francique, & Flowers, 2013), G. B. (2019). *Diversity and inclusion in sport organizations: A multilevel perspective*. Routledge.

Carter-Francique, A. R., & Flowers, C. L. (2013). Intersections of race, ethnicity, and gender in sport. In *Gender relations in sport* (pp. 73-93). Brill.

Garland-Thomson, R. (2017). *Extraordinary Bodies: Figuring Physical Disability in American Culture and Literature*. Columbia University Press.

Chapman, M. (2021). Representation and resistance: A qualitative study of narratives of Deaf cultural identity. *Culture & Psychology*, 27(3), 374-391.

Charlton, J. I. (1998). *Nothing About Us Without Us: Disability Oppression and Empowerment*. University of California Press.

Cluley, V. (2018). From “Learning disability to intellectual disability”—Perceptions of the increasing use of the term “intellectual disability” in learning disability policy, research and practice. *British Journal of Learning Disabilities*, 46(1), 24-32.

Crenshaw, K. (1991). Race, gender, and sexual harassment. *s. Cal. l. Rev.*, 65, 1467.

Crenshaw, K. W. (2013). *Mapping the margins: Intersectionality, identity politics, and violence against women of color*. In *The public nature of private violence* (pp. 93-118). Routledge.

Cunningham, G. B. (2019). *Diversity and inclusion in sport organizations: A multilevel perspective*. Routledge.

De Beco, G. (2021). *Disability in international human rights law*. Oxford University Press.

Degener, T. (2016). Disability in a Human Rights Context. *Laws*, 5(3), 35. <https://doi.org/10.3390/laws5030035>

DePauw, K. P., & Gavron, S. J. (2005). *Disability Sport (2nd ed.)*. Human Kinetics.

Ellis, K., & Goggin, G. (2017). *Disability and the Media*. Bloomsbury Publishing.

Fitzgerald, H., & Kirk, D. (2009). Identity work: Young disabled people, family and sport. *Leisure Studies*, 28(4), 423-438.
<https://doi.org/10.1080/02614360903071739>

Forgacs, D., & Tardi, R. (2014). Introduction: Disability rights and wrongs in Italy. *Modern Italy*, 19(2), 113-119.

Foster, S., & MacLeod, M. (2007). Discourses of disability and rehabilitation in sports-related injuries: Implications for critical care. *Social Science & Medicine*, 65(3), 518-530.

Fujimoto, Y., Rentschler, R., Le, H., Edwards, D., & Härtel, C. E. (2014). Lessons learned from community organizations: Inclusion of people with disabilities and others. *British Journal of Management*, 25(3), 518-537.
<https://doi.org/10.1111/1467-8551.12051>

Gabel, S. L., & Danforth, S. (2008). *Disability & the Politics of Education: An International Reader*. Peter Lang.

Goggin, G., & Newell, C. (2005). *Disability in Australia: Exposing a Social Apartheid*. UNSW Press.

Goodley, D. (2014). *Dis/ability studies: Theorising disablism and ableism*. Routledge.

Gustavsson, A. (2004). The Role of Theory in Disability Research: Springboard or Strait-Jacket? *Scandinavian Journal of Disability Research*, 6(1), 55-70.

Hahn, H. (2015). *Antidiscrimination Laws and Social Inequality: The Americans with Disabilities Act and the Civil Rights Act of 1964*. Routledge.

Hammond, A. M., Penney, D., & Jeanes, R. (2020). Sport coaches as policy actors: An investigation of the interpretation and enactment of disability and inclusion policy in swimming in Victoria Australia. *Sport, education and society*.

Harpur, P. (2012). Embracing the new disability rights paradigm: the importance of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities. *Disability & Society*, 27(1), 1-14.

Hargreaves, J., & Anderson, E. (Eds.). (2014). *Routledge handbook of sport, gender and sexuality*. Routledge.

Harwood, J., Gasiorek, J., Pierson, H. D., Nussbaum, J. F., & Gallois, C. (2019). *Language, communication, and intergroup relations*. Routledge.

Howe, P. D. (2008). *The Cultural Politics of the Paralympic Movement: Through an Anthropological Lens*. Routledge.

Hausstätter, R. S., & Connolley, S. (2012). Inclusion and professional practice: How inclusive education is understood by principals and special education teachers. *European Journal of Special Needs Education*, 27(4), 510-521. <https://doi.org/10.1080/08856257.2012.711095>

Hehir, T. (2005). *New Directions in Special Education: Eliminating Ableism in Policy and Practice*. Harvard Education Press.

Hughes, B. (2019). *A historical sociology of disability: Human validity and invalidity from antiquity to early modernity*. Routledge.

Hums, M. A., Kluch, Y., Schmidt, S. H., & MacLean, J. C. (2023). *Governance and policy in sport organizations*. Routledge.

Ilmonen, K. (2019). Identity politics revisited: On Audre Lorde, intersectionality, and mobilizing writing styles. *European Journal of Women's Studies*, 26(1), 7-22.

Kearney, S. (2020). Understanding the Lived Experiences of People with Disabilities: Assessing the Legacy of Para-Sport Events in Host Countries [Doctoral dissertation, Coventry University].

Kanter, A. S. (2014). *The Development of Disability Rights Under International Law: From Charity to Human Rights*. Routledge.

Kiuppis, F. (2018). *Inclusion in sport: disability and participation*. In *Sport and Disability* (pp. 4-21). Routledge.

Kohrman, M. (2005). *Bodies of Difference: Experiences of Disability and Institutional Advocacy in the Making of Modern China*. University of California Press.

Kosunen, S., & Mäkinen, M. (2016). Finnish teachers' attitudes towards inclusive education. *International Journal of Inclusive Education*, 20(2), 115-129. <https://doi.org/10.1080/13603116.2015.1079274>

Lang, R., Kett, M., Groce, N., & Trani, J. F. (2011). Implementing the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities: Principles, Implications, Practice and Limitations. *ALTER - European Journal of Disability Research / Revue Européenne de Recherche sur le Handicap*, 5(3), 206-220. <https://doi.org/10.1016/j.alter.2011.02.004>

Malhotra, R., & Rowe, M. (2013). Exploring disability identity and disability rights through narratives: Finding a voice of their own. Routledge.

Martin, J. J. (2013). Benefits and barriers to physical activity for individuals with disabilities: A social-relational model of disability perspective. *Disability and Rehabilitation*, 35(24), 2030-2037.

Mehrotra, N. (2012). Methodological issues in disability research: An introduction. *Indian Anthropologist*, 42(1), 1-10.

Misener, L., & Darcy, S. (2014). Managing disability sport: From athletes with disabilities to inclusive organizational perspectives. *Sport Management Review*, 17(1), 1-7. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2013.12.003>

Northouse, P. G. (2021). *Leadership: Theory and practice*. Sage publications.

O'Brien, K. K., Bayoumi, A. M., Strike, C., Young, N. L., & Davis, A. M. (2008). Exploring disability from the perspective of adults living with HIV/AIDS: development of a conceptual framework. *Health and Quality of Life Outcomes*, 6, 1-10.

Oliver, M. (1990). *The Politics of Disablement*. Macmillan Education.

Oliver, M. (2018). *Understanding disability: From theory to practice*. Bloomsbury publishing.

Owens, J. (2015). Exploring the critiques of the social model of disability: the transformative possibility of Arendt's notion of power. *Sociology of health & illness*, 37(3), 385-403.

Papadimitriou, D. (2021). Discourse of Disability in Greece: From Marginalization to Rights. *International Journal of Inclusive Education*, 12(5-6), 431-443. <https://doi.org/10.1080/13603110601090536>

Papadopoulos, T., & Roumpakis, A. (2012). The Greek welfare state in the age of austerity: anti-social policy and the politico-economic crisis. In *Social Policy Review* 24 (pp. 205-230). Policy Press.

Paré, M. (2019). The convention on the Rights of Persons with Disabilities: Its contribution to the development of international human rights law. *Revista Esmat*, 11(17), 209-230.

Pelka, F. (2012). What we have done: An oral history of the disability rights movement. Univ of Massachusetts Press.

Petri, G., Beadle-Brown, J., & Bradshaw, J. (2020). Redefining self-advocacy: A practice theory-based approach. *Journal of Policy and Practice in Intellectual Disabilities*, 17(3), 207-218.

Purdue, D. E. J., & Howe, P. D. (2013). Who's in and who's out? Legitimate bodies within the Paralympic Games. *Sociology of Sport Journal*, 30(1), 24-40. <https://doi.org/10.1123/ssj.30.1.24>

Roulstone, A. (2011). Exploring disability: A sociological introduction. *Disability & Society*, 26(3), 335-337. <https://doi.org/10.1080/09687599.2011.560414>

Sabatello, M., & Schulze, M. (Eds.). (2014). *Human rights and disability advocacy*. University of Pennsylvania Press.

Schantz, O. J., & Gilbert, K. (2012). *Heroes or zeros? The media's perception of Paralympic sport athletes*. Routledge.

Scott, D. (2021). *Contemporary leadership in sport organizations*. Human kinetics.

Silva, C. F., & Howe, P. D. (2012). The (in)validity of supercrip representation of Paralympians. *Journal of Sport and Social Issues*, 36(2), 174-194. <https://doi.org/10.1177/0193723511433865>

Shakespeare, T. (2006). The social model of disability. *The disability studies reader*, 2(3), 197-204.

Shakespeare, T. (2013). *Disability Rights and Wrongs Revisited*. Routledge.

Shapiro, J. P. (1994). *No Pity: People with Disabilities Forging a New Civil Rights Movement*. Times Books.

Smith, B., & Sparkes, A. C. (2012). Narrative analysis and sport and exercise psychology: Understanding lives in diverse ways. *Psychology of Sport and Exercise*, 13(2), 125-134. <https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2011.10.001>

Smith, B., & Bundon, A. (2018). Disability models: Explaining and understanding disability sport in different ways. *The Palgrave handbook of Paralympic studies*, 15-34.

Special Olympics. (2018). *Special Olympics: Overview and history*. Retrieved from <https://www.specialolympics.org/about/history>

Stein, M. A. (2017). *Disability human rights*. In Nussbaum and law (pp. 3-49). Routledge.

Thomas, N., & Smith, A. (2009). *Disability, sport, and society: An introduction*. Routledge.

Valle, J. W., & Connor, D. J. (2019). *Rethinking disability: A disability studies approach to inclusive practices*. Routledge.

Waddington, L., & Priestley, M. (2021). A human rights approach to disability assessment. *Journal of International and Comparative Social Policy*, 37(1), 1-15.

Williams, T. L. (2020). The Invictus Games: Warrior Care, Sports, and the Promise of Resilience. *The Journal of Military History*, 84(4), 1225-1248. <https://doi.org/10.1353/jmh.2020.0041>

World Health Organization. (2007). *International Classification of Functioning, Disability, and Health: Children & Youth Version: ICF-CY*. World Health Organization.

B. Ελληνική βιβλιογραφία

Γεωργίου, Π. (2023). *Εκπαίδευση και Χαρισματικότητα: Συγκριτική Διερεύνηση των Πολιτικών στο Ευρωπαϊκό Περιβάλλον*. Τμήμα Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Μ. Δ. Ε.). Μεταπτυχιακή Εργασία.

Παναγιώτου, Χ. (2012). *Ο αυτοπροσδιορισμός των μαθητών με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες και Αναπηρίες και η εκπαίδευσή του: Διερεύνηση στάσεων, απόψεων και αντιλήψεων των εκπαιδευτικών*. Διπλωματικές Εργασίες / Master's Theses

Χουχούλη, Β., Αθανασιάδου, Χ., & Γεωργάκα, Ε. (2012). Ο λόγος των επαγγελματιών υγείας και εκπαίδευσης για την αναπηρία. *Psychology: the Journal of the Hellenic Psychological Society*, 19(3), 313-332.

Ψυλλάκη, Χ. (2021). *Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την υποστήριξη/ενσωμάτωση των κωφών φοιτητών στην ανώτατη εκπαίδευση. Η περίπτωση της Ελλάδας* (Master's thesis, Πανεπιστήμιο Πειραιώς).

Φλάγκου, Α. (2022). *Αναπηρία και πολιτισμική ετερότητα*. Μεταπτυχιακές διατριβές

